

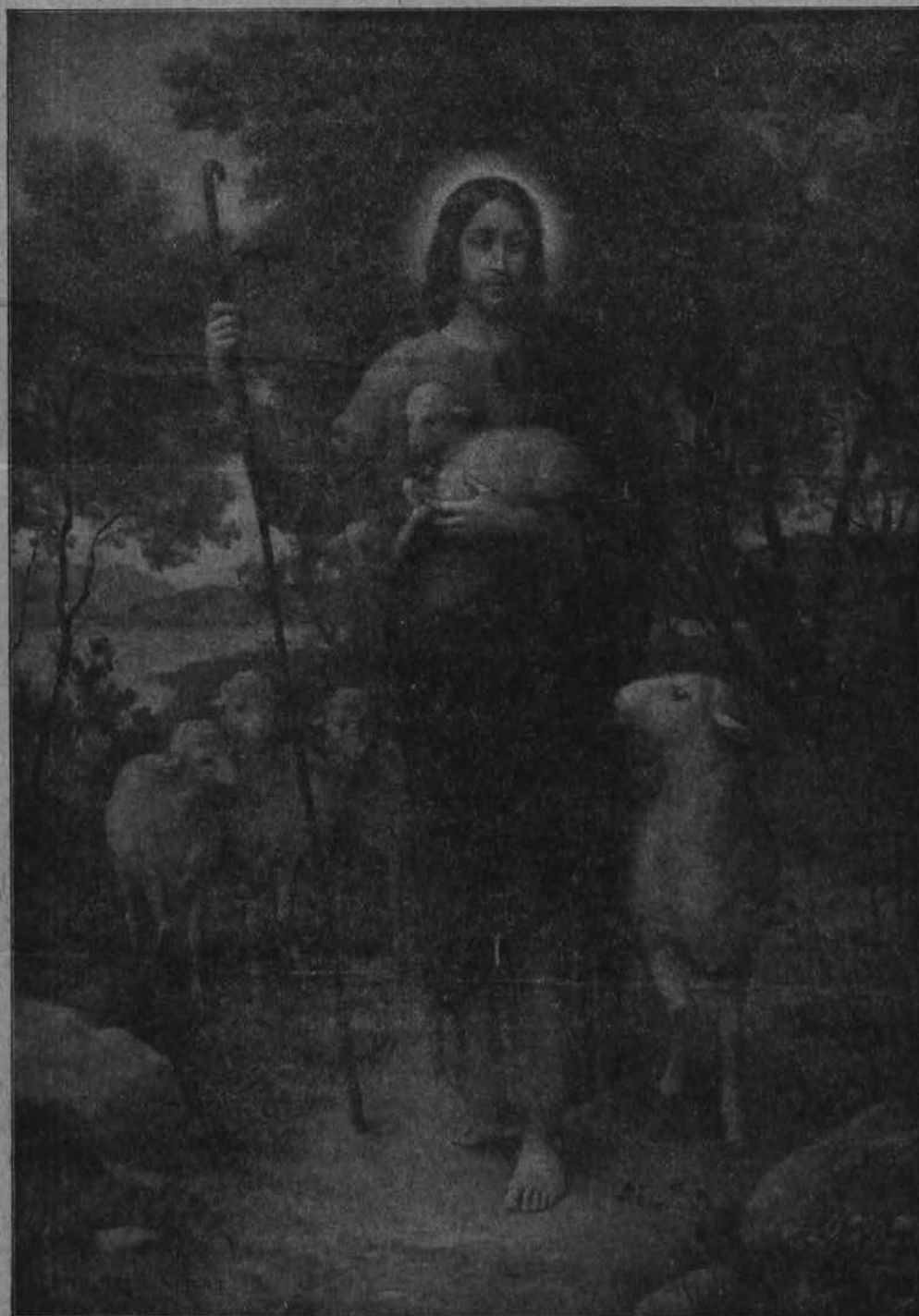
AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 8.

APRIL, 17th 1920.

LETO (VOL.) XII.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Suscrib-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650). authorized by the
Act of Oct. 6. 1917. on file at the
Post Office of Chicago, Ill. By
order of the President, A. S. Bur-
leson. Postmaster General

Entered as secnd-class mater Oct.
20, 1919. at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917.
authorized October 25, 1919.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.
Telephone: Canal 2534

Slovenska trgovina

IVAN GOTTLIEB

1821. W. 22nd Street
CHICAGO, ILL.

Tel.: Canal 3073.

Se priporoča Slovenskim
gospodinjam. Hočete kaj
poslati svojim v stari
kraj? Vprašajte za cene.
Postreženi bodete naj-
bolje.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za Ave Maria in Edinost. On je zastopnik za ta dva lista
Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem
on ima **VELIKO ZALOGO OBUVAL**
Zanesljiva in točna postrežba
6107 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO.**

NAROČNIKOM KNJIG

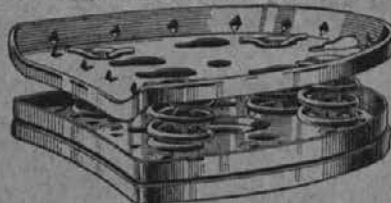
Zveze Katoliških Slovencev, smo te dni pričeli raz-
pošiljati knjigo "Iz življenja Za življenje". Knjigo
je spisal naš sotrudnik Rev. John Plaznik. Vsi udje
Z. K. S., kateri so se naročili na knjige, dobijo to
knjigo pri svojem č. g. župniku ali pa pri krajevne-
mu zastopniku. Posameznim naročnikom bomo
knjigo posamezno razposlali. Za nenaročnike stane
knjiga 50 centov.

Rojaki naročajte in priporočajte to knjigo.
Pišite na:

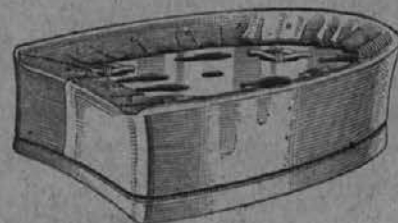
ZVEZO KATOLIŠKIH SLOVENCEV
1849 West 22nd Street, **CHICAGO, ILL.**

NOVA IZNAJDBA

Ali ste že čuli o najnovejši iznajdbi? Ali ste že videli nove
C. O. Prožne pete? Naša moderna iznajdba, pete z pravimi
prožnimi žicami (springs) omogočuje še tako težki
osebi, da hodi z lahkoto brez vsakega napora. C. O.
prožne pete olajšajo hojo onim, ki imajo bolne ali
utrujene noge.

C. O. prožne pete (glej sliko)
so narejene močno in lično.
Dobe se v vsaki velikosti in
vseh barvah. Pritrđi se lahko
na vsako obuvalo, ker je pri-
dežano navodilo vsakemu pa-
ru.

Prožna postelja poživi telo, C. O. prožne pete pa zabra-
nijo utrujenost. En korak na C. O. prožnih petah, je korak
v pravo smer. Ne odlašajte! Naročite jih takoj. Omenite šte-
vilko čevljev in barvo. Poskusi enkrat in ne boš več brez njih!
Cena \$1.50.

Iznajdba je patentirana in podjetje popolnoma v sloven-
skih rokah.

Rojaki podpirajte in priporočajte drugim Slovensko

C. O. SPRING HEELS CORP.

905 METROPOLITAN AVE.

BROOKLYN, N. Y.

AVE MARIA 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

APRIL, 17th 1920.

ŠTEV. (NO.) 8. LETO (VOL.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 ..... za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 ..... za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

REKONSTRUKCIJA, prezidava sedanjega družabnega reda je največja naloga nas vseh. Naše razmere na svetu so danes take, da vidimo vsi, da je treba marsikaj popraviti, spremeniti.

V NAŠEM VERSKEM življenju se je rekonstrukcija že krepko začela. V Ameriki in po Evropi je že zavel nov duh. Vsi resni in trezni možje so spredvideli, da mora človeški rod nazaj h Kristusu, da mora nazaj sprejeti Njegove nauke in jih uvesti v vsakdanje življenje in mir in zadovoljnost se bosta vrnila nazaj v človeška srca. Tu bode rekonstrukcija lahka, samo če se posreči prenoviti posamezna človeška srca.

V AMERIKI so naši voditelji — nadškofje in škofje — ustanovili Zvezo škofov, se zjediniли za skupno in enotno delo za prenovitev katoliških src in po teh srcih bodo vpljivali na nekatoliška srca, kajti katoličan, poln žive vere, ki živi in misli po veri, je "luč sveta," ki nehote sveti vsem, ki so v bližini, ki nehote vpljiva na bližnjega, kakor peč pozimi nehote vpljiva na mrzle roke. Treba samo priti blizu peči — pa se bode ogrel vsakdo, kogar zebe. Enako pri človeškem srcu. Dober katoliški delavec, veren in poln katol. duha, je za svoje sodelavce, dober katol. fant je za svoje tovariše, dobra katol. družina je za svoje sosede — "sol zemlje," ki osoli celo družbo, celo okolico.

Ustanovili so velike pisarne v Washingtonu in razdelili velikansko delo rekonstrukcije po posameznih de-

partmentih, katerim načeljujejo pododbori škofov.

Naši možje se združujejo po društvih Najsv. Imena, naše ženstvo v društvu Kršč. Mater, naša mladina v Catholic Y. M. A.

Naši K. o. C. gredo krepko naprej.

Toraj krepko navdušeno delo vsepovsodi. Kjer se pridno dela, tam je vspeh gotov.

V EVROPI se vsi voditelji narodov bolj in bolj uklanjajo Vatikanu, ne kot kakemu svetnemu mogotcu, temveč kot predstavitelju najmočnejšega vladarstva na svetu — vladarstva src in duha. — pravemu krščanstvu.

Največji bivši zagrizeni sovražnik krščanske vere, Clemenceau, je danes najvernejši sin Matere cerkve. Za veliki teden je šel v Palestino, da tam prosi Križanega odpuščanja za preganjanje, s katerim je hotel uničiti njegovo nevesto Sv. cerkev.

Celo poosebljeni napuh — luteranizem, ki je ravno ob stoletnem jubileju svojega začetnika — upornega in prevzetnega meniha Lutra, — dobil največje ponižanje, se zaveda vsaj treznejši del Luteranstva, da je edina rekonstrukcija mogoča na — skali Sv. Petra — v pravem krščanstvu.

NAŠA JUGOSLAVIJA je ravno v prehodnjem stanju. Ali bo srečno prestala veliko in nevarno krizo, v kateri je? Bodo zmagali trezni elementi v troimenem narodu, da bodo o pravem času

spoznali, da je samo v veri upanje, — v krščanstvu prihodnost?

Niti za trenotek tega ne dvomimo! Narod, ki rodi Jegličce, Kreke, Korošce, Mahničce, Strosmajerje — je zdrav, je čil, je poln krepkega življenja. Tak narod bo prebolel vsake takele ali enake križe.

Če nas more kaj potrditi v teh upih — so pa naši fantje, naša dekleta. Ti so sedanja prihodnost naša. Fant od danes je mož, je oče, je voditelj naroda za jutri. Dekle od danes, je gospodinja, je mati, je žena za jutri.

Naša prihodnost leži toraj vsa v sedanjosti.
In ta naša sedanjost?

O, katero domoljubno srce se ne zveseli, ko čuje ta lepa poročila, da so se v teh velikih časih našli slovenski fantje in dekleta, ki so se organizirali na tako vzvišenih idealih, kakor so krščansko-narodni. Da, vsi naši upi so v naši mladini. Ta mladina je pa — idealna, navdušena, zdrava.

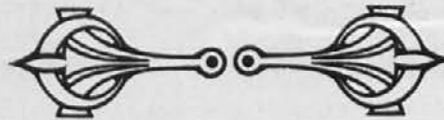
ORLOVSKA IDEJA boče za Jugoslavijo to, kar je za Ameriko ideja K. o. C. To bo

kvaz naroda, ki boče prekvasil cel rod in ga naredil v krepek, moralno zdrav, čil, poln življenja — narod prihodnosti.

Kateri ameriški Slovenec, ljubi toraj svoj narod in želi v resnici narodu pomagati v največji njegovi krizi, mu želi pomagati postaviti trden fundament za čilo in krepko prihodnost, **zdaj je čas, da mu pomaga.**

Vse, kar smo do sedaj storili, ne bo za našo prihodnost tolike važnosti, kakor boče pomoč skazana narodu danes.

POMAGAJMO, ROJAKI! Z. K. S. je razposlala po vseh naselbinah in vseh društvih okrožnice in prošnje za pomoč. Meseca **april in maj** bosta meseca naše kampanje za Orlovski sklad. Mi kar najtopleje priporočamo ta sklad vsem zavednim rodoljubom in jih prosimo pomoči! Zlasti prosimo naše somišljenike, naše naročnike, naj razvijejo živahno agitacijo v ta namen. Naj prosijo podpore tudi med drugimi narodi. Mi smo pomagali drugim, drugi naj pomagajo nam.

ZVEZA KATOL. SLOVENCEV. Pomožni tajniki:

1847 W. 22nd Street CHICAGO, ILL.

Duhovni vodja:

Rev. John J. Oman,
Cleveland, Ohio.

Predsednik:

Dr. James Seliskar,
Cleveland, Ohio.

Podpredsednik in Chairman izvrševalnega odbora

Mr. Anton Gregorich,
Chicago, Illinois.

2. Podpredsednik:

Mr. J. Mikolich,
Sheboygan, Wisconsin.

3. Podpredsednik:

Mr. Anton Grdina,
Cleveland, Ohio.

Tajnik:

Rev. K. Zakrajšek O. F. M.
Chicago, Illinois.

Mr. Jakob Turšič,
Chicago, Illinois.

Mr. Ivan Kušar,
Chicago, Illinois.

Mr. Josip Jenškovec,
Chicago, Illinois.

Zapisnikar:

Mr. J. Mohorko,
Milwaukee, Wisconsin.

Blagajnik:

Rev. John Plaznik,
Des Plaines, Illinois.

Nadzornik:

Mr. Mihael Progar,
Sheboygan, Wisconsin.

Mr. Fr. Banich,
Chicago, Illinois.

Organizatorja:

Mr. J. Terselic,
Chicago, Illinois.

Mr. M. Železnikar,
Chicago, Illinois.

ORLOVSKI SKLAD.

i. izkaz.

"Ave Maria"	\$ 5.00
"Edinost"	\$ 5.00
Rev. Kazimir Zakrajšek O. F. M. za en kroj za Orla v Borovnici z obžalovanjem, da Preserska žup- nija nima svojega	\$ 15.00
Rev. Jeronim Knoblehar O. F. M. za en kroj za dijaški oddelek Orla v Mariboru	\$ 15.00
Rt. Rev. Jakob Trobec, škof ...	\$ 5.00
J. Čuljan, La Salle, Ill.	\$ 2.00
J. Koprivnik, Martin, Pa.	\$ 2.00
Martin Zizek, Chicago, Ill.	\$ 1.00
Pri predavanju Rev. Jeronima Knoblehar O. F. M. v Chicago se je nabralo	\$ 61.00
Skupaj	\$ 111.00

ŽIVIO POSNEMALCI!

Nova podružnica Zveze Kat. Slovencev se je ustanovila na veliko-nočno nedeljo v Bradley, Ill.

Kjerkoli žele rojaki ustanoviti podružnice, naj se obrnejo za navodila na Zvezo, ki jim boče poslala predavatelja in organizatorja.

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil

K.

(Dalje)

"Izvrstno gre moje seme revolucije v klasje. Krasnaja bode kmalu naša glavna postojanka v okolici Moskve. To bode glavna naša trdnjava, od koder bomo lahko držali v svojih pesteh Moskvo in Petrograd."

"Živel naš Kugelstein! Vedeli smo, da smo pravega moža postavili na pravo mesto."

"Hvala za priznanje. Vendar jaz vršim samo svojo dolžnost za veliko idejo ruske svobode."

Tako so se posvetovali v Kugelsteinovi vrhni sobi trije možje pozno v noč. Ako jih natančneje pogledamo v obraz spoznamo v njih stare znance izza Kugelsteinovega rojstnega dne, ki so tako navdušeno napivali Kugelsteinu, kot edino pravemu prijatelju ruskega mušika in ruskemu mušiku kot nositelju ruske misli.

"Te dni je prišel v Petrograd brat Feldman iz Berlina in nam prinesel naročilo nemške vlade, da skušajmo dobiti še večji vpljiv nemškemu imenu. Dobiti si moramo zaupnikov med ljudstvom, zlasti med uradništvom in pri policiji. Na razpolago imamo velike milijone nemškega denarja, kajti pozibiti ne smemo, da je Nemčija v primeri z Rusijo pravi pritlikovec."

Tako je govoril eden izmed gostov. Slovanstvo je bilo že od nekdaj največja nevarnost! To je velik, ki bode vladal Evropo in Azijo, ako se enkrat prebudi. Dosedaj se je posrečilo Germanstvu, da ga je zibalo v spanju. Carji nemškega polkoljenja so znali držati Rusijo po želji nemštva pod peto, da se ni dvignilo. Danes je drugače. Ljudstvo

se dviga. "Duma" je nova nevarnost za nemški vpljiv. Ljudstvo se zaveda. Te probuje pa ne moremo drugače uničiti, kakor da razpletemo po vsi Rusiji mogočno propagando, ki bode pomagala držati narod, da se ne dvigne. Poleg tega pa ne smemo tudi pozabiti, da se gre tukaj za naše židovske koristi. Rusija je naša obljubljen dežela. Lepših razmer za razvoj naše trgovine si ne moremo misliti, kakor so tukaj v Rusiji. Zato mora židovstvo iti roka v roki z nemško propagando. Mi moramo krepko stati za to propagando in jo podpirati."

"To je gotovo," pravi Kugelstein. "In kako lahko je naše delo, to vidim jaz tukaj v Krasnaja. Vodka dela vse delo. Par sodov vodke še, pa bomo kmalu na krmilu. Edina naša nevarnost je ta "pop". Tudi tega bode ali pridobiti ali uničiti."

"No, mislimo, da je Kugelstein prebrisan dosti, da bode lahko obračunal z kakim sveštenikom. Po drugih naših postojankah smo našli, da se ga je za pijačo dobilo prav lahko. Če pa je šla bolj trda, pa je par rubljev hitro omehčalo," meni eden izmed družbe.

"Da, ruska duhovščina je slabo plačana. Dohodki so slabi. Izobrazbe nima nobene. Zato ni težko delo."

"Toda z našim sveštenikom je drugače," pravi Kugelstein. "Govoril sem ž njim nekekrati in sem opazil, kako je mož izobražen in odločen. Zadnje čase pa me očitno prezira. Danes je odpustil kantorja in ga svaril pred menoj. Po njegovih besedah, kakor mi jih je kantor povedal, bi sodil, da me sumniči nečesa. Ali ve, kaj hočemo, ali pa mora

biti kaj drugega zadaj. Treba bode izvedeti. Kantor Zofron je sedaj silno jezen nanj in nisem si mogel najti lepšega stražnika in ogleduha zanj kot njega. Popolnoma pozna razmere v Krasnaja. Ljudstvo ga ima rado. Zato sem takoj, ko sem prišel sem in spoznal tega sveštenika, videl, da bode treba pomoči. Njegov kantor bode najboljši moj pomočnik. Posrečilo se mi je, da sem ga pridobil za se. Ob službo sem ga pripravil. Dosegel sem, da je postal najhujši sovražnik sveštenikov in da se bode skušal zmaščevati nad njim. Ker je izgubil kantorjevo službo, mu bom jutri ponudil službo pri meni. Zato pa bodem potreboval dovoljenje za nove stroške, za njegovo plačo. Zofron bode jako uporabno orodje v mojih rokah. Veren ni posebno, zato ne bode težko mu izbiti iz glave še vse druge predsodke neumnega pravoslavja. Za ščuvanje je jako dostopen. Tako je pravzaprav prva moja vojna poteza v Krasnaja za danes že toliko, kakor dosežena: Kugelstein ni zastoj potomec očeta Abrahama."

In tako so se ti možje dalje pogovarjali še pozno v noč in delali načrte za prihodnje svoje delovanje. Videlo se je takoj iz vseh pogovorov, da so to plačani agentje Berlina. Slednjič so začeli piti se zabavati, kar je trajalo skoraj do jutra. Na pol vinjeni so slednjič legli spat, zadovoljni s svojimi vspehi in gignjeni od močne ruske kapljice, katero jim je pošiljala nemška vlada v "propagandne namene."

"Toraj na svidenje v Petrogradu," je zaklical drugi dan Kugelstein za odhajajočim vozom, ki je

odpeljal tri goste izpred njegove hiše po cesti proti Petrogradu.

Mej tem časom, isti večer, ko so sedeli pri Kugelsteinu trije nemški židje v posvetovanju, sedel je sveštenik Epifanij v svoji sobi s svojim sinom duhovnikom iz Moskve, ki ga je prišel zopet obiskat.

"Oče, toraj vi mislite, da bi ne šel v Berlin?" vprašal je sin zaupno svojega očeta.

"Da! Težke dneve jaz vidim za našo sv. Rusijo. Luteranski vpljiv in še bolj nemški vpljiv, katerega prinašajo iz Berlina naši duhovniki, ki obiskujejo ondote šole je velika nevarnost za našo cerkev in za našo domovino."

"Mislite?"

"Da, sin moj. Poslušaj me! Ako bode šlo to še dalje, boš videl, da čakajo našo deželo resni dnevi. Luteranstvo in pravoslavje sta dva nezdržljiva pojma."

"Jaz pa ne vidim, zakaj bi ne mogli v prijateljstvu živeti mi Rusi z Nemčijo, zakaj bi naše svečenstvo ne dobivalo svoje izobrazbe v Berlinu?"

"Govoriš tako, ker si že pod vplivom naše nove struje. In s žalostjo opazujem isto prepričanje tudi med našim mlajšim svečenstvom sploh. Ne vidijo, kako steza nemška pošast svoje kremplje v Rusijo in kako jih zasaja v naša srca in v našo dušo. In pomisli še naše židovstvo. Židovstvo je naša nesreča. Židovstvo je kakor mrčes na deblu. Kamor se zaje, ne odneha preje, dokler ne uniči vsega življenja. Židovstvo je v Rusiji dolga stoletja. Toda ali se danes čuti z nami eno? Ne! Danes je židovstvo mednarodno, kakor je bilo, ko je prišlo. Židovstvo je proti rusko in je pripravljeno za par rubljev prodati našo deželo in naš narod, kdor mu bode več ponudil."

Mladi duhovnik je poslušal besede očetove. Videlo se mu je pa na obrazu, da jih ne razume, da jim ne verjame.

"Oče Skrebensky je zunaj. Naj ga pripeljam notri?" prišla je v sobo

mlada Maruška, najmlajša hči Epifanijeva.

"Poljski katoliški sveštenik iz Petrograda je," pravi Epifanij sinu. "Seveda vstopi naj." In Epifanij je sam šel k vratom in prisrčno pozdravil došlega gospoda.

"Oče Skrebensky, Bog Vas pozdravi! Izvolite, vstopiti!"

"Hvaljen bodi Jezus Kristus," odzdravi mlad in čvrst duhovnik in stisne roko Epifaniju in se mu spoštljivo pokloni.

"To je moj sin sveštenik iz Moskve," predstavi prišlec Epifanij svojega sina.

"Od kod, oče, tako pozno?"

"Iz Petrograda. Imam malo nasebino svojih bratov v Moskvi in grem tja, da jih obiščem in da jim dam priliko opraviti svoje verske dolžnosti. Noč me je doletela in tu sem in prosim prenočišča."

"Vsikdar dobrodošli, oče. Moja hiša vam je na razpolago."

"Ste li kaj večerjeli?"

"Ne, oče!"

"Dobro. Takoj bode Maruška kaj pripravila." In starček gre k durim in pokliče hčer v sobo.

"Dete, Oče Skrebensky je lačen

in žejen. Napravi dobro večerjo."

"Takoj!"

"Kako je v Petrogradu," vprašuje nadalje sveštenik Epifanij svojega gosta.

"Dobro, oče! Vsaj na videz. Dasi se bojim, da nam tli pod nogami!"

Skrebensky in sveštenik Epifanij sta bila prijatelja že več let. Seznanila sta se v Petrogradu na nekem sestanku vseh prijateljev Rusije, kjer so se reševala razna gospodarska vprašanja. Oče Skrebensky je bil duhovni pastir poljske katoliške občine v Petrogradu. V Petrogradu je bilo kakih pet sto ali šest sto Poljakov, katerim je vlada dovolila po mnogih težavah malo cerkvico v predmestju in duhovnika.

"To je vaš sin, oče Epifanij," nagovoril je mladi poljski duhovnik, ko je odložil svojo suknjo in sedel k mizi.

"Da, oče."

"Da, povedali ste mi že več stvari o njem. Toda še nikdar nisem imel časti ga srečati. Me veseli, da bodem odsedaj poznal tudi sina svojega blagega prijatelja očeta Epifanija."

Mladi duhovnik se je na lahno

Slovenska šola Šv. Družine, Kansas City, Kans.

priklonil na te besede. Vendar pa ni rekel besedice. Videlo se mu je pa, na obrazu, da je bil v veliki zadregi. Nemirno se je presedal na stolu. Oče je to opazil in takoj vedel, kaj to pomeni.

"Ne boj se, sin! Oče Skrebensky je moder mož. Res je katoliški duhovnik, toda moder in pameten mož. On ljubi svoj narod in svojo domo-

vino, vendar pa je tudi velik prijatelj nas Rusov."

Sin ni odgovoril na to.

Oče Skrebensky je po teh besedah vedel, zakaj se gre. Velika napetost je namreč vladala po Rusiji proti Poljakom. Smatrali so jih za sovražnike Ruskega naroda.

"Tako je," je pritrdil zato besedam starega Epifanija. "Mi Poljaki

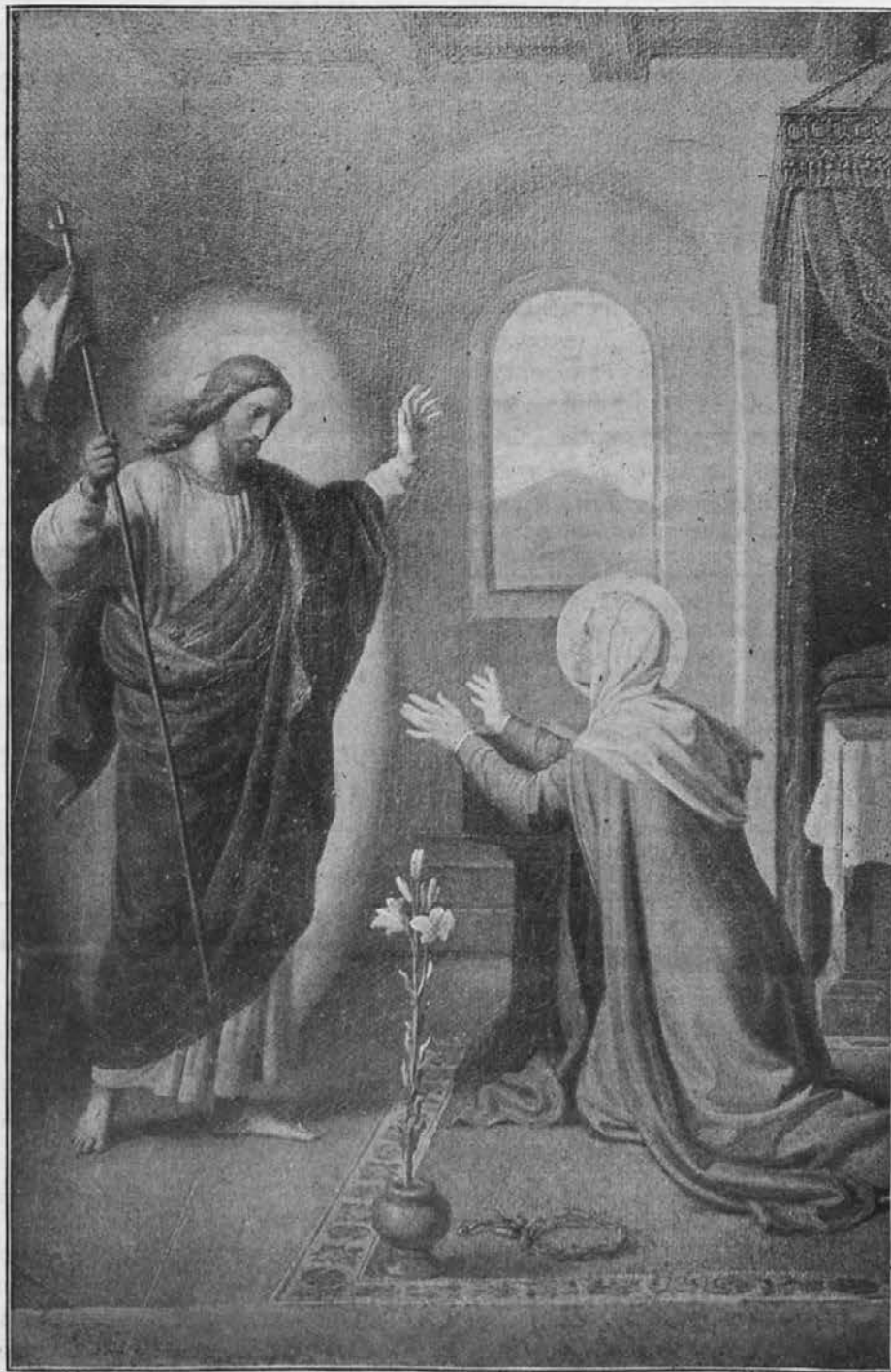
ne zahtevamo drugega, kakor pravice, da živimo mirno z vami, da nam pustite naš košček kruha, našo vero in naš jezik. Vem, da je vladna politika proti nam. Vem, da nas celo vladna duhovščina enako prezira; zato, ker vlada to dela, zato ker vlada ščuva proti nam."

"Da, ravno sem opozarjal sina na razne stvari, katerih ne smemo prezreti in katere ne obetajo za Rusijo ničesar dobrega. Seveda on je še mlad. Poleg tega pa je naša višja duhovščina postala popolna dekla vlade. Luteranski nemški vpljiv jemlje tudi pravoslavju ono božje poslanstvo, katero ima krščanstvo na zemlji, da namreč vodi ne samo ljudstvo temveč tudi vlade. Naši predstojniki so postali popolni vladni uradniki. Sovražnika vidijo tam kjer ga ni, kjer pa je, ga pa ne vidijo."

"Da, v resnici je obžalovanja vredno, da se je pravoslavje tako ponižalo. Vendar dokler bode kaka vera ali cerkev dekla vlade, ne bode nikjer bolje in nikjer drugače."

"Mojega sina hočejo poslati v Berlin na vseučilišče, čemur pa bom jaz oporekal, dokler bodem mogel. Kaj je Luteranizem in kaj je pravoslovje? Ali nista to dva popolnoma nasprotna pojma? Luteranizem je zavrgel Evharistijo. Kaj je krščanstvo brez Evharistije? Zavrgel je duhovsko (mašniško) posvečevanje! Zavrgel je sv. zakramente! Zavrgel vse bogoslužje! Kaj je vera brez bogoslužja? brez posvečenega duhovništva. In v to nas hoče zapeljati luteranska Nemčija."

(Dalje prihodnjič.)

Raduj nebeška se Kraljica, Gospod je vstal Aleluja!

MODERNE FRAZE.

Piše Rev. J. C. Smoley.

1. Poglavje.

KATOLIČANI NAZADNJAKI?

Katoličanom očitajo nasprotniki, da so vsestransko "nazadnjaški," da pri njih ni opaziti nikake naprednosti. Ako je bila kedaj kaka trditev publa fraza, potem je trditev, da so katoličani nazadnjaki, mračnjaki, da pri njih ni nikakega napredka. Povdariti moramo seveda najprej, da se vrednost kake vere ne da presojati in ne sme ceniti, koliko koristi v posvetnem oiru; nasprotno je po besedah našega Odrešenika znamenje prave vere, znamenje prave cerkve, ako mora trpeti veliko preganjanja. Toda na to se ne ozirajmo, ampak uvažujmo, da jedna resnica ne izključuje druge, da namreč katolič. ne samo molijo, ampak da morajo tudi delati, to je da tekmujejo z inoverci na vseh poljih brez izjeme, da je cerkev pri tem jako zainteresirana.

Ako pogledamo brez vsakih predsodkov v praktično življenje, dokazujejo nam dejstva, ki jih imamo pred očmi, da trditev o "nazadnjaštvu" katoliške cerkve razpade sama od sebe. Videli bomo, da je bila katoliška cerkev, kar se tiče znanosti, umetnosti, iznajdb, vedno na PRVEM mestu.

Najprej pribijemo zgodovinsko dejstvo, da se je od pričetka krščanstva pa do dobe reformacije vsa omika, vsa veda ohranila le po učenjkih katoliške cerkve, zlasti po katoliških redovnikih. Luter sam je priznal: "Kar imamo, imamo od papeža!" Vse, na čemur je sezidana sedanja veda in znanost, rešila je katoliško cerkev iz razvalin in podrtij starega veka in iz viharjev in "Zapadna Evropa," pravi zgodovinar Falkenmayer, "je tvor latinske cerkve, sv. stolice, rimskega pontifi-

kata." K. R. Menzel pravi: "Resnični ustanovitelji univerz bili so papeži." — "Vse poljedelstvo ima svoj izvor v samostanih," pravi ekonom Rošer, "kakor so gojili vedo in znanost, tako so gojili poljedelsko kulturo." — Navedli bi lahko na stotine takih izgledov, in sicer iz ust nekatoliških pisateljev — učenjakov, toda naj zadoščajo ti. Res čuditi se moramo, da vkljub temu še vedno očitajo katoliški cerkvi, katoličanom "inferioriteto" nazadnjaštvo, mračnjaštvo!

Najbolj pa pobijajo take trditve dejstva sama. "Na njihovih sadovih jih bote spoznali!" Poglejmo na kratko — navesti hočemo samo nekoliko in sicer najvažnejše — katere iznajdbe so iznašli katoliški duhovniki in redovniki.

Boetius v 6. in Pacificius v 9. stoletju sta iznašla umetne vodne ure; vodne mline iznašel je sv. Ursus; Guido iz Arezzo, benediktinec v Toskani, notni sistem na 4 črtah, skalo, monokord, glavna načela harmonije; papež Gregor Veliki reformiral je cerkveno petje; benediktinec Valentini je uporabljal kemijo pri zdravljenju; frančiškan Schwartz je iznašel smodnik; dominikanec Aleksander iz Spina prva očala; dijakon Flavio Gioja izboljšal je magnet in kompas; frančiškan Roger Bacon, najbolj zenijalni fizik in kemik srednjega veka, iznašel je povečalno steklo, daljnogled; benediktinec Petrus Pontius iz Montserrat, Španija, metodo za pouk gluhonemih; jezuit Kristof Scheiner (umrl 1650) helioskop; on je prvi našel tako zvane solčne pege in določil rotacijski čas solca in lego ekvatorja; duhoven Bouillau iznašel je več kot pol stoletja pred Fahrenheitom termometer z živim srebrom; jezuit Kirchner skioptikon, eolovo harpo in pantometer; sv. Virgilij, škof Salcburški, je učil, da je zemlja okrogla; Regimontanus, škof v Reznu, iznašel je meotriški sistem in učil dve stoletji pred Galilejem, da je sonce nepremično in da se zemlja suče; kardinal Nikolaj iz Cusa je učil, da se suče zemlja okoli solca; cistercijski menihi so iznašli brizgalnico; pariški menihi so za Ludovika XV. uvedli požarno brambo; jezuitje iznašli so plinovo svetlobo; jezuit Dunn je ustanovil 1815 prvo plinovo družbo v Preston; dijakon Rollét v Franciji je učil dve leti pred Franklinom elektriciteto

v ozračju; Prokop Diviš, moravski župnik, je napravil prvi strelovod; duhoven Pianton bicikelj (1845); jezuit Angelo Secchi, največji astronom našega časa, meteorograf, Bl. Janez de la Salle, ustanovitelj šolskih bratov, vpeljal je prvo trgovinsko šolo in učiteljšče; župnik Kneipp je znan vsled zdravljenja z vodo; škof Friderik K. Schoenborn je uvedel 1724 v Nemčiji anatomijo; španski menih Juan Gilaberto Joffre ustanovil je prvo blaznico. P. Celestin in Opitz, provincial usmiljenih bratov, izvedel je prvo narkozo v Avstriji, l. 1847. Provincial istega reda P. Jan Sobel vpeljal je prvi v Pragi antiseptično metodo; jezuit Braun, določil je gostoto zemlje in njeno gravitacijsko konstanto; Monsignor Angelo Fiorini iznašel je signalski aparat za železnice; jezuit P. Lana okoli l. 1687 sredstva, kako učiti slepe čitati; jezuit P. Fabri določil je prvi kroženje krvi. Menih Roger Bacon iznašel je fonograf; opat Sugar iz St. Denis, minister Ludovika VI. iznašel je prvi stroj, ki ga je gnala para; menih (kamaldulenzec) Mauro (umrl 1459) napravil je prvi zemljevid, ki je bil velika pomoč Vasco de Gama in Kolumbu na njihovih potovanjih okoli zemlje; monsignor Cerebotani v Italiji je iznašel 1900 brzovjavni aparat Quiquolibet"; sv. Vincencij Pavljanski in sv. Frančišek Saleški se smatra kot ustanovitelja časnikov; menih Budos iz Celle je izdelal prve orglje; duhoven Candid iz Leces (Laško) izdelal je prve električne orglje; jezuita L'Pea in Sikard sta našla, kako kinin pomirjevalno vpliva na vročinsko bolezen; duhoven Chappe iznašel je brzovjavni jezuit Scheiner teleskop; P. Magnau mikroskop; P. Desforges napravil je prvi zračni balon; katoliški misijonarji vpeljali so v Evropi sviloprejke itd. . .

Ni-li resnica, da se imamo zahvaliti za najvažnejše ravno katoliškim duhovnom in redovnikom? In vendar si upa svet še trditi: "Katoličani so nazadnjaški."

Poglejmo na polje umetnosti. Kdo se bo upal trditi, da so na polji umetnosti drugoverci storili več kot katoličani? Ni bil-li ravno katoliški srednji vek najbolj sijajna doba katoliške umetnosti? Ni li še dandanes cerkev, — in to ravno v njenem središču, v Rimu — gojiteljica umetnosti? In mej tem ko lahko z mirno vestjo trdimo, da so vsi učenjaki, ki so vzcveteli iz katoličan-

stva, črpali svojo navdušenost iz sv. vere, ne more nikdo kaj takega trditi o nekatoliških umetnikih, ker po pretežni večini niso verovali v božanstvo Kristusa.

Poglejmo dalje v moderno življenje! Poglejmo na **univerze** tu v Zdr. Državah in drugje po svetu! Radi bi videli tega, ki bi mogel ravno katoliškim profesorjem te ali druge vede dokazati "nazadnjaštvo" v primeri z njihovimi nekatoliškimi tovariši!

Takozvanih praktičnih ved kakor zdravniško vednost, aritmetiko, geologijo, fiziko, kemijo, naravoslovje itd. prav za prav ne moremo presojati iz verskega stališča. Glede naravoslovja trdijo seveda naši nasprotniki, da katoliška cerkev nasprotuje naravoslovju v vseh točkah, v kolikor se tičejo sv. pisma. O tem bomo spregovorili pozneje. Toda ako upoštevamo katoliške zastopnike v teh strokah, ako upoštevamo to, kar so dosegli ti na teh poljih, pač nikdo ne more govoriti o nazadnjaštvu. In na polju tehnike in trgovine nam more samo zlobnost očitati nazadnjaštvo. Imamo iste moderne naprave kakor drugi. Ako imajo ti večji kapital, se jim za istega ni treba zahvaliti njihovi veri, ampak popolnoma materijelnim vzrokom. Opozorili smo že zgoraj na iznajdbe katoliške duhovščine v vseh časih. Ne bomo ravno trdili, da ima vera kak poseben vpliv na gospodarski razvoj. Pomislimo le na mohamedanizem, ki je s svojimi mehkužnimi nravnimi nauki in svojim fatalizmom uničil vso civilizacijo in omiko. Pomislimo i na "vero, ki ne pozna nikake odgovornosti po končanem zemskem življenju, na moderni panteizem in materijalizem, ki sta vtisnila gospodarskemu življenju edino le pečat brutalne brezobzirnosti.

Blagodejen vpliv na gospodarsko življenje ima samo **ona** vera, koje simbol je duh in življenje, koje morala je od Boga predpisana pot pravičnosti, ki daje življenju pravo vrednost, ki ohranja odgovornost

napram vsegamogočnemu Bogu, ki ohranja "Sursum corda" (Kvišku srca) v človeških srcih. Vse to pa stori lahko samo religija pozitivne vere, vere, ki ni podvržena nikakim človeškim določbam, vera, ki gre svojo od Boga odmerjeno večno pot.

Ako je pa kako polje, ki more služiti v preskušnjo kake vere, potem je to polje **praktične nravnosti in dejanstvene, praktične ljubezni**. In kdo si upa odrekati katoličanstvu v tem oziru prvo mesto? Neštevilne kakor zvezde na obnebjju so naprave dejanstvene katoliške ljubezni, naprave, katere je katoliška cerkev ustanavljala v vseh časih in vsled katerih je nikako veroizpovedanje doseči ne more, in ne bo doseglo. Niti jeden naših nasprotnikov si ne upa tega tajiti.

Konečno naj omenimo še katoliško časopisje? Je li morda to inferijorno, nazadnjaško, mračnjaško? Ni li v primeri s sredstvi, katere ima na razpolago, bolj razvito, blagotnejšega vpliva kakor časopisje naših nasprotnikov? Seveda moramo in je naša dolžnost, da glede važnosti časopisja v kulturnem življenju slovenske naroda, še veliko več storimo, da še veliko več žrtvuemo, da podpiramo svoje katoliško časopisje, svoje katoliške tiskarne z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago. Le preveč podpirali smo do sedaj svoje nasprotnike, ki so nam mesto tečne hrane podajali edinole smrtonosni strup. S tem, da smo podpirali protiverske liste, bili smo pravcate "ovce, ki so šle same v klavnico".

Ravno podpiranje katoliškega časopisja, kupovanje katoliških knjig, zatrla bo pravljice o katoliškem "mračnjaštvu in nazadnjaštvu". Ravno s podpiranjem katoliškega časopisja bomo zadeli v živo one, ki napravljajo katoličanom idejalne in materijelne težkoče, da jih ovirajo v njihovem napredku.

PASTIRSKI LIST AM. ŠKOFOV.

(Dalje.)

Potreba trdnega temelja.

Sedaj ni časa za prerekanje. Pred nami so dejstva v jasni luči. Dejstva, ki se jih ne da potisniti na stran. Prav ali napak, gibanja, ki sedaj pretresajo temelje reda, prihajajo ljudem iz duše in vsebujejo zahtevo po pravici. Nikar ne varajmo samih sebe v tej zadevi. Nevednost je zlo: kot takšno mora biti odstranjeno. Ali to še ni edino zlo. Česar se nam je predvsem bati, je izobražena inteligenca brez moralnega načela — človek, ki se poslužuje svojega znanja, da zlorablja svojo svobodo. To je nevaren tip. Nadaljevati njegovo produkcijo ali dovoljevati, da se množi, bi ne bilo pametno.

Krščanstvo zahteva, da sprejmemo dvoje temeljnih načel za podlago svojih človeških odnošajev. To je načelo pravičnosti in milosrčnosti. Prilagoditev teh dveh načel v zasebnem in javnem življenju je prvi korak do obnove miru in reda.

Zakon in razporoka.

Ker ima življenje in njegovi odnošaji svoje počelo v domu, prispeva vse, karkoli jači in utrja družinske vezi, družbi v dobro. Nasprotno pa so vsi tisti vplivi in smotri, ki slabe in rahlajo zakonsko vez, pogubni. Uničujejo dom ter pridijo in pokvarijo naše družabne odnošaje pri korenini. Katoliška Cerkev ne odobruje razporoke, ki pripušča tej ali oni stranki ponovno poroko, ko še živi druga. Pogosto ponavljanje takih slučajev in pa to, s kakšno lahkoto je doseči razporoko, je naravnost narodni škandal.

Širši družabni odnošaji.

Družabno občevanje v navadnem smislu odgovarja zahtevi naše človeške nature. To je zdatno sredstvo za tesnejšo vez dobrotelčnosti. In čestokrat da tudi priliko za vzajemno prizadevanje v pospeševanju skupne dobre zadeve.

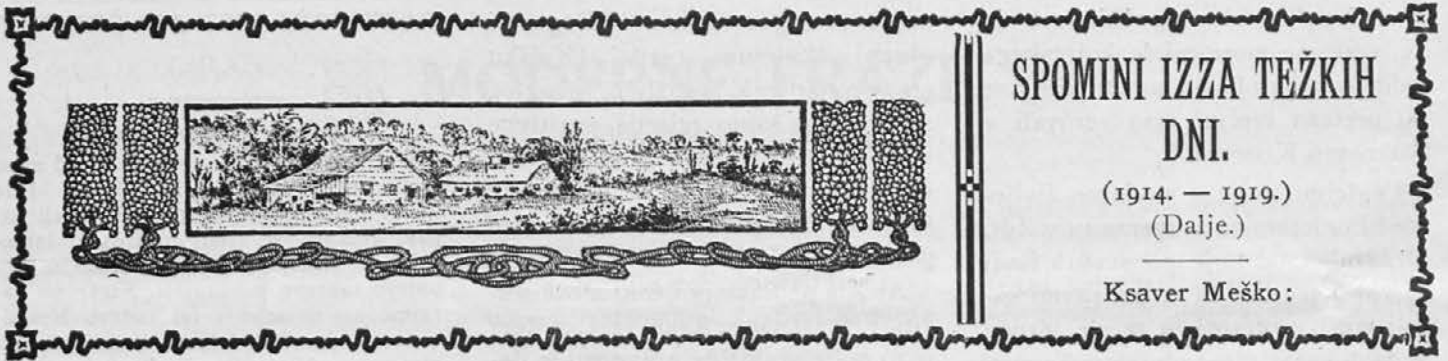
V dosego teh dobrih ciljev se mora družabno življenje gibati v pametnih in primernih mejah. Če so pritem prizadete dolžnosti doma, potem izgubi družabnost popolnoma svojo vrednost.

V tej zadevi apeliramo z vso resnostjo na katoliške žene, naj delujejo proti razsipnosti in preveliki zahtevi po zabavanju in veseljačenju s silo lepega zgle-da. Kakor ve vsak katoličan, je družba, kakor vsi njeni posamezni člani, podvržena božji postavi. Niti običaj, niti moda ne more opravičiti greha.

Inozemski misijoni.

Vspevanje Cerkve v naši deželi je pripisovati predvsem misijonarskemu delovanju. Mi sedaj živimo njega sadove in prav zato moramo gledati, da bo žetev še večja. Ali ne smemo pa pozabiti, da imamo dolžnosti tudi do misijonov po drugih deželah.

(Dalje prihodnjič.)

SPOMINI IZZA TEŽKIH DNI.

(1914. — 1919.)
(Dalje.)

Ksaver Meško:

TIŠINA PRED VIHARJEM.

II.

KO sem bil otrok, sem rad postopal zvečer na dvorišču pred očetovo hišo in sem strmel na zapad. Večer za večerom je bil zapad lep, večer za večerom drugačen. In že tedaj me je — kakor me še sedaj in me bo do smrti — ta krasota in ta izprememba čudno mikala, omamljala me. Kaj vse sem čutil v srcu, kako bi vedel in mogel povedati? Morda so se budile v globočini srca prve pesniške moči, vsaj prve pesniške misli, slabotni poleti negodne ptičke iz gnezdeca. Kdo ve?

S čudnim nemirom se mi je napolnilo srce vsakikrat, ako sem videl, da se je v mračni skupini oblakov na zapadu naenkrat zablislilo. Kakor bi mi bil švignil blisk skozi glavo, me je zabolelo vsakikrat. Ves plašen sem se zatekel k materi: "Mati, ali bo ponoči spet grmelo in treskalo?" To je bilo v mojem mladem življenju najstrašnejše: da bi tresnilo v hišo, in bi hiša pogorela. Nisem se toliko bal ognja samega, a kako bi starši spet zidali? In imeli smo vendar najlepšo hišo v vasi. Navrh mi je živelo vedno v spominu večkratno pripovedovanje očetovo in stričevo, kako je, ko sta bila ona še mala, tresnilo v skedenj in je pogorel.

Polni čudnega, tesnega nemira, ki se ga nisem mogel otresti niti ob tolažečih besedah materinih, so bili zame tisti večeri. In če me je potem ponoči hipoma zbudil iz spanja bobneči grom, je bila prva misel: "Saj sem vedel!"

Blisk v daljavi je bil umor v Sarajevu.

Potem je nastala čudna, moreča tišina. A vsi, ki smo Avstrijo poznali, poznali njeno sovraštvo proti Srbiji in Slovanom in vso infernalno (peklensko) zlobnost njenih voditeljev in diplomatov, smo vedeli: "Vihar bo. Kdaj le pride?"

Opazko tukaj k besedam: "ki smo poznali vso infernalno zlobnost njenih voditeljev." Kako strašno naivno so presojali tiste čase naši ljudje vodilne može v Avstriji, dokaz to: duhovnik tedaj urednik pokrajinskega tednika, zdaj urednik slovenskega dnevnika v Ljubljani, mi je zagotavljal prav resno in z velikim patosom: "Vem zagotovo, da se Berchtold čuti Slovana." Seveda sem molčal k temu; zakaj prepirati se z možem, ki si pri njem na obiskih, ni gentlemansko. Seveda mi je isti gospod nekoč tudi zatrjeval: "Za Francem Ferdinandom smo res vsi Slovenci žalovali." Tudi tedaj sem molčal — bilo je med vojsko, ko je človek najrajši molčal še sam pred seboj, kaj šele pred prijatelji.

Opazka k Ferdinandu: Med časom, kar sem pisal prvi del teh spominov, je izdal grof Černin pri Ullsteinu svoje spomine — nemški grofje, bivši ministri in generali, imajo zdaj lep čas za spisovanje takih spominov. V teh slika Ferdinanda Slovanom prijaznega. Mogoče, dasi jaz vsem tem diplomatom prav malo verujem. Naposled bi naslikali še Franca Jožefa Slovanom prijaznega, dasi je znano, kako sirovo je zavrnil Gautscha, ko mu je predložil ministrsko listo, na kateri sta bila tudi Dr. Šušteršič in dr.

Scheicher: "Wissen Sie nicht, dass ich keine Pfaffen und keine Slaven mag?" -- Ali ne veste, da farjev in Slovanov ne maram?" Priznava pa g. grof sam, da je bil Ferdinand ne-normalen. Celo dobre lastnosti, ki jih je imel, je skušal skriti. Zato se je kazal večkrat drugačnega kot je v resnici bil. Za bodočega vladarja, ki bi naj kazal le čim največ dobrih lastnosti ter si s tem pridobil spoštovanje in ljubezen podanikov, pač malo čudna navada.

Zmoten človek sem. Sodil sem, kakor vse, tudi Ferdinanda po svojem slabem človeškem, gmotnem spoznanju. Med tem ga je sodil Bog. Upajmo, da je tam dobro prebil sodbo. Da bi jo nekoč tudi mi.

Soditi pa hočejo tudi ljudje. In navadno sodijo najslabši najglasnejše in najneusmiljeno. Tako so sodili po umoru na Hrvatskem in v Bosni Srbe. Bilo je dovolj, da si Srb, najsi najnedolžnejši, pa so ti "patriotje" razbili vse pohištvo! In nikogar ni bilo, ki bi te branil. V državi, ki se je računila med pravne, moderne države v letu 1914, v dobi največje prosvitljenosti tako. Tudi na Slovenskem smo imeli liste, ki so ta barbarstva s slastjo, poročali in odobraval. Tedaj smo škripali s zobmi in smo obupavali nad takim narodom. Morali pa smo molčati: čutili smo preveč soparice v zraku, da bi z glasno besedo potegnili strela nase.

Tista julijska soparica 1914, ki nam je trla telo, in še hujša moralna, ki je pritiskala z morečo težo na duše, do smrti jih bomo pomnili. Želeli smo vsi: "Ko bi se vendar kmalu odločilo!"

Na Dunaju in v Pešti so igrali tedaj hinavščino kakor vedno. Šele sedaj znamo prav ceniti ostudnost, ko se je z emfazo poročalo z uradnih mest: “Grof Tisza se odločno zavzema za to, da postopamo s Srbi milo.” V resnici pa je bil ta okrutni kalvinec najdelavnejši kovač, ki je koval za Srbe meč, obenem pa pletel vrv za vratove srbskih starcev in žen.

Na Dunaju je dunajski pacifist Dr. Fried skupno z gospo Berto pl. Suttnerjevo, ki pa se je zelo, zelo težko odločila za to in se ni mogla nikoli otresti slutnje, da pride namesto svetovnega mirovnega kongresa svetovna vojna, pripravljaj svetovni mirovni kongres.

Šauspilerji na dvoru, grof Stuergh grof Berchtold in drugi ministri so mu šli s kar sumljivo uslužnostjo na roko. Berchtold je sprejel celo predsedništvo v pripravljalnem odboru, medtem pa je koval načrt za vojno zoper Srbijo, ki, kar je moral vedeti vsak šolarček, ni mogla ostati omejena na Srbijo, ker je Rusija stala pripravljena. Na Dunaju so vedno našli kak plašč, ki so zakrili z njim svoje namene in grehe, zdaj vero, zdaj mir, zdaj blagor ljudstva, zdaj blagor presvetle, prevzvišene vladarske hiše. Včasih še kaj bolj bizarnega.

28. juli je bila nedelja.

V četrtek poprej je prispel k meni v obiske g. profesor Cajnko iz Varaždina. Ko sem v nedeljo prebral v “Slovencu” naš ultimat Srbiji — s pridržnim dihom, vem še sedaj — sem podal list g. profesorju, češ: “To je vojska. Nobena država, ki si hoče ohraniti le še malo samostalnosti, takih zahtev ne more sprejeti.”

G. profesor je prebral, odložil in kratko rekel: “Ti, jutri zjutraj se jaz odpeljem domov. Bog ve, če bo potem mogoče.”

Vedela sva, vedel je svet: vihar se pričinja.

(Dalje prihodnjič.)

IZ KATOLIŠKEGA SVETA.

“Catholic Welfare Council,” ali “Zveza Škofov” v Washingtonu je spopolnila svoje pisarne, iz katerih se bode začelo novo veliko in živahno delo za napredek katoličanov v Ameriki. Socijalisti so se ustili, koliko bodo dosegli in obetali in obetali. Toda vse njih obljube, vse njih besede so se izkazale kot navadno sleparstvo in ves njih nauk kot delavstvu skrajno škodljiv nauk, ki nikdar ne more delavstvu zboljšati razmer pač pa si kapitalisti ne morejo želeči boljšega zaveznika kakor je ravno nauk socijalizma.

Razmere so tako zamotane na svetu, da kmalu ne bomo vedeli ne kod ne kam.

V tej veliki dobi pa so nastopili naši voditelji, škofje ter se organizirali v velikansko narodno podjetje, ki bode sprejelo v roke delo, da popravi kar je socijalizem pokazal, da zaneso v naše življenje večno resnične in osrečujoče nauke pravega in čistega krščanstva.

Te dni smo dobili sporočilo, da je urejen urad za informacijo, socijalno preiskavo in nasvet glede socijalnega delovanja katoličanov, delavstva in državljanstva. Vodstvo tega departamenta je sprejel Rev. ohn A. Ryan in poslovodja je Mr. John A. Lapp.

Velkanski korak naprej so naredili, ko so povabili na posvetovanje vse organizacije našega katol. ženstva in ustanovili svetovno organizacijo ženstva za žensko pravico.

Da, po njih sadu jih boste spoznali.

Rojaki, pogledjte:

Socijalizem ima polna usta obljub za delavstvo. Pa kaj je že dosegel 50 let že rogovili po svetu, pa more pokazati le eno samo karitativno napravo? eno bolnišnico? eno sirotišnico? eno organizacijo za lajšanje človeške bede?

Nič! Pač pa ima na svoji črni vesti že milijone umorov, pobojev, potoke krvi, morja solz! . . . Po njih sodu sodite toraj . . .

Poglej pa krščanstvo: koliko bolnišnic, koliko sirotišnic itd. povej le eno človeško solzo, da bi krščanstvo ne imelo lepega robca, da jo posuši, le eno rano, da bi krščanstvo ne imelo zdravilnega balzama za njo.

Po njem sadu toraj jo soditi . . .

Za staroslovenski jezik pri sv. maši se v Jugoslaviji že pripravljajo. Katoliški škofje so imeli skupaj s pravoslavnicami v Sarajevu važno posvetovanje, kjer se je razpravljalo tudi to vprašanje.

BOGU.

Ksaver Meško:

Vse moje misli Tebi naj slede, vse moje želje k Ttebi naj hite, besede vse naj Tebe le slave, zaspaj naj v Tebi koncem dni srce

Častite Šolske sestre iz Maribora so kupile v So. Chicago pri hrvatski cerkvi Presv. Srca posebno hišo, kjer bode njih materini dom za Ameriko. Posvetile se bodo hrvatskim šolam v Ameriki.

JEZUSOV DEMANT.

Kako da moram ravno jaz po najbridkejši poti sama? Privadil solz se je obraz, ječi pod križem trudna rana . . .

Nebo svinčeno nad menoj, krog mene noč ledenonema, ne mara zame solnčni soj, le trnje srčno kri izžema.

In ni srce na zemlji vsej, ki moje boli bi umelo, tolažbo zadnjo v tugi tej, še to nebo mi je odvzelo.

Kako da moram ravno jaz izpiti kelih najgrenkejši, da spleta meni zemski čas krog glave venec najostrejši?

Zlato ti v božjih si očeh, a to se v ognju preizkusi; drag demant si na zemskih tleh in Jezus demant vsak obrusi.

M. Elizabeta.

NAŠI NOVI DOSMRTNI NAROČNIKI.

75. MR. ALOJZIJ ČESAREK
Brooklyn, N. Y.
76. REV. J. C. SMOLEY
Iron River, Wis.
77. MRS. CLARA JEGlich
New York, N. Y.
78. MISS KATIE TRILLER
Chicago, Ill.
79. MR. IVAN BISCHAN
Farrell, Pa.
80. PVT. JOSEPH MIHELICH
Camp Eustis, Va.
U. S. Army.
81. MR. JOHN KOSMACH
Chicago, Ill.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIS.

Piše Rev. J. C. Smoley.

DRUGA NEDELJA PO VELIKI NOČI.

Jaz sem dobri pastir.
Jan. X, 11.

Nimamo krasnejše podobe v cellem evangeliju o Kristusu Gospodu, kakor ravno v današnjem, kjer Kristus sam o sebi pravi: "Jaz sem dobri pastir."

Že preroki starega zakona so prerokovali, da bo Odrešenik naš dobri pastir; prerok Izaija pravi: "Kakor pastir bo pasel svoje čedo." In Ezehiel je prerokoval: "Vzbudil bom nad njimi pastirja, ki jih bode pasel."

Jezus Kristus naš dobri pastir! To je radosten nauk, in pokazal vam bom vse lastnosti, katere ima Kristus kot dobri pastir.

Kake lastnosti pa ima dober pastir?

1. **Vodi svoje ovce na dobro pasho.** — Vprašam vas, ni li dajal Kristus vedno najlepše duševne hrane? Ni li nasičeval vseh vedno z **Božjo besedo**? Učil je vedno tako goreče: V templju, iz ladije, na gori, v puščavi; in njegov nauk je bil tako krasen, da so ljudje za njim drli in so lakoto, žejo trpeli, samo da so Njega slišali. In tako nam podaja to hrano še danes. Rekel je apostolom: "Učite vse narode — kdor vas sliši, mene sliši; kdor vas zaničuje, mene zaničuje." In cerkev oznanjuje Kristusov nauk neprenehoma: v cerkvi, v šoli, vernikom in poganom. Ne samo to! Daje nam i Svoje Najsvetejše Telo in Svojo Najsvetejšo Kri v hrano; On pravi: Kdor je Moje Telo in pije Mojo Kri, ima večno življenje."

2. **Dobri pastir išče zgubljeno ovco.** — I Kristus je iskal zgubljene

ovce, človeški rod. Prišel je z neba, stopil v to solzno dolino, iskal in iskal, dokler ni našel zgubljene ovce na lesu križa. In od te dobe išče neprestano zgubljene ovce, mnogokrat na poseben način. Glejte, Savel je bil zgubljena ovčica, preganjal je Kristusa. A Kristus ga je pripeljal k sebi. Ko je bil na poti proti Damasku, kjer je hotel kristjane izročiti židom, obsvetila je Savla svetloba z neba; slišal je glas: "Savel, Savel, kaj me preganjaš?" In vprašal je Savel: "Kdo si, Gospod?" In prejel je odgovor: "Jaz sem Jezus, ki se mu ti protiviš." In tresoč se, je rekel Savel: "Gospod, kaj hočeš, da naj storim?" In Gospod mu je povedal svojo voljo, Savel je ubogal in postal apostol narodov.

In nas neprenehoma kliče Božji Odrešenik, ako smo zablodili in prišli na napačne poti. Kliče nas k sebi glasu po naše vesti, po glasu pridigarja, po glasu spovednika kliče nas k sebi doma, v cerkvi, kliče nas, dokler nas ne najde. O kolikokrat nas je že k sebi priklical, a mi smo se mu znova izneverili.

3. **Dobri pastir da življenje za svoje ovce.** — Kristus sam označuje to kot lastnost dobrega pastirja: "Dobri pastir da življenje za svoje ovce." In On je dal svoje življenje za nas. Vsak križ nam to oznanja, vsak križ nas spominja na neskončno ljubezen dobrega našega pastirja. A ni se daroval samo enkrat, daruje se vsak dan pri sv. maši.

Dragi, bodimo njegove zveste ovčice. Vračajmo mu ljubezen, s katero se je za nas daroval, katero nam oznanjuje vsako sv. razpelo. S sv. Marjeto vzkliknimo: "Od sedaj, o Gospod, hočem Tvoj biti." Amen.

TRETJA NEDELJA PO VELIKI NOČI.

Še malo, in me boste zopet videli.
Jan. XVI, 16.

Kristus je napovedal učencem, da jih bo zapustil. "Še malo, in me ne boste videli." Žalostni so postali apostoli; svojega Učenika bi bili vedno radi imeli pri sebi, brez njega ni imelo življenje za nje nikakega veselja.

In kako jih je potolažil Gospod? "In zopet malo, pa me boste videli," je rekel; tolažil jih je z besedami: "Še malo".

Ti dve besedi ste važni tudi za nas; dajejo nam

1. tolažbo v žalosti;
2. strah v radosti.

Dragi moji, žalosti je mnogo na svetu, a radosti le malo. Svet je dolina solz, in mi smo izgnani otroci Eve. Človek niti ne misli, pa že pride nesreča nad njega; pride bolezen, slaba letina, ogenj, pride morda celo smrt, kje naj iščemo tolažbo? Kdo nas bo tolažil v takih britkih trenutkih? Prijatelji? Prijateljev imamo dovolj, dokler smo srečni; pride nesreča, izginejo prijatelji.

S čim naj se toraj tolažimo v nesreči in bridkostih? Tolažimo se z besedami, s katerimi je Kristus tolažil apostole: "Še malo!" Še malo, in našega trpljenja bo konec.

Kristus je povedal apostolom, da bodo jokali in žalovali, a njihova žalost se bo izpremenila v radost. In plakali so apostoli; bili so preganjani, bili po ječah, bitko mučeni. A s čim so se tolažili? Z besedami: "Še malo". Še malo, in sešli se bomo z Gospodom, tolažila sta se Peter in Pavel, ko sta bila peljana na

morišče; še malo, tolažili so se ostali apostoli, ko so bili mučeni radi vere v Kristusa.

In mi se tolažimo s temi besedami, kadar smo v britkostih. Tolažijo naj nas te besede, ko trpimo pomanjkanje, tolažimo se, ko pride smrt do našega doma. Tolažimo se, ko bomo žalostni stali ob grobu naših dragih: "Še malo, in zopet vas vidim, in radovalo se bo srce vaše."

2. Ti besedi nas pa tudi strašijo v radostih.

Bog nam daje dobre in hude čase. Kakor solnce jasno sveti a ga oblaki zopet zakrijejo, tako je v življenju človeškem. Imamo srečne in nesrečne dni.

Imamo li **srečo**, spominjamo se besed: Še malo! Ne pozabimo, da je veselje na svetu jako minljivo, da traja le kratek čas, da ne bi postali prevzetni. Koliko se jih je že prevzelo! Zanašali so se na svoje zdravje in silo, na svoje bogastvo, zakrknili so svoje srce k Bogu in mislili: "Sedaj Boga več ne potrebujemo." Toda kratka je bila njihova radost, šlo je zdravje, šlo je bogastvo, in obup je bil njihov konec.

Poseben strah pa imajo te besede za tiste, ki se radujejo nad kakim **grehom**. Vprašajte, jeli sploh mogoče, da ima kdo radost nad grehom? O, je mogoče, toda taka radost je goljufiva in se hitro spremeni v žalost. Kako se je radoval Judež, ko so mu farizeji obljubili 30 srebrnikov! Kako težko je čakal trenutka, da bo izdal svojega Odrešenika. Kako je hitel od poslednje večerje! Toda radost njegova je bila kratka! Komaj je prejel denar, začel ga je peči, rad bi ga bil vrnil, a bilo je prepozno. In kak je bil konec? Obesil se je.

Kdor hiti v greh, a misli, da bo imel z njega radost, naj pomisli na besedi: "Še malo!" Še malo, in videl boš svojega Odrešenika kot svojega sodnika, in kako boš obstal pred njim na poslednji sodbi?

Dragi, ne pozabite teh besed: "Še malo!" Spominjajte se jih, kadar bo žalost trla vaše srce, in potolaženi

boste; spominjajte se jih v veselji in sreči, in navdajali vas bodo s strahom, da bi se ne prevzeli; spominjajte se jih posebno, ko vas skušnjavec vabi v greh. In potem se bodo tudi nad vami spolnile besede Odrešenikove: "In zopet vas bodem videl; in radovalo se bo srce vaše, a radosti vaše vam nikdo ne bo odvel." Amen.

Po čem se pozna prava katoliška družina?

V pravi katoliški družini

1. je križ na najbolj častnem mestu,
2. poleg križa ima častno mesto slika Marije,

3. se skupno moli zjutraj in zvečer pred in po jedi,
4. se gre vsako nedeljo in zapovedan praznik k sv. maši,
5. se pridno hodi k pogostim sv. obhajilom,
6. ni nihče v nekatoliškem društvu,
7. noben slab list se ne naroča,
8. se nikdar ne govori proti veri, cerkvi in duhovništvu,
9. se pridno podpira cerkev in katoliške dobrotelne naprave.

Sv. oče Benedikt XV. je začel deliti podporo, katero so mu dali ameriškanski katoličani za lačne otročiče stradalnih evropskih narodov. Prva je dobila podporo Česko-Slovaška. Druga pride na vrsto Jugoslavija potem nemška Avstrija.

VECNA LUČ.

Rev. J. Plaznik.

EDALEČ od slovenske naselbine Sheboygan v Wisconsinu, v okraju Fond du Lac, se dviga krasen hrib, kateri te spominja epe Kranjske dežele. Že od daleč opaziš na najvišjem delu krasno cerkev z visokim, v i t k i m stolpom. Po griču se razteza pokopališče. Ob potu pa, ki vodi na grič, se vrste postaje križevega pota. Ves hrib pa je obdan z drevjem. Pod gričem je vas, po velikosti podobna kranjski vasi; ta vas se imenuje Calvary — Kalvarija, hrib pa Mount Calvary. Cerkev na vrhuncu je posvečena svetemu Križu. Okrog cerkve je več velikih poslopij: kapucinski samostan in višja šola za mladeniče — St. Lawrence College.

V sprejemni sobi starega samostana je sedela gospa Kolnik, vdova premožnega grocerista in govorila s patrom Krizostom. Stvar, o kateri sta razpravljala, je bila velike važnosti.

“Če prav razumem, ste napravili Bogu obljubo, da mu boste posvetili svojega sina,” je pričel redovnik in povdarjal vsako besedo.

“Da, — o moj Bog — obljubo, da, če že tako hočete, pater. Prostovoljno obljubila. Moj mali, moj Polde, moje edino dete, je bil tedaj komaj dve leti star. Zdravniki so obupali in rekli, da ne more več ozdraviti. Strašno se je zvijal. Skoro sem obupala.”

“Karkoli nam Bog pošlje, ni nikoli tako hudo, da bi morali obupati,” je popravil pater.

“Že mogoče; toda nihče drugi ne ve, kakor mati, kaj se pravi gledati edinega otroka, ko umira. Nisem vedela, kaj storiti. Strah in obup sta mi pamet mešala. Kaj bi človek ne

obljubil v takem trenutku! Brez pomisleka in pogleda v prihodnost sem bila pripravljena zgubiti vse, samo, da bi rešila otroku življenje.

“Obljubila sem . . .”

“Če Bog ohrani vašega sina da ga boste posvetili Bogu, če bo imel poklic za duhovski stan.”

“Seveda, pater, da sem najbrž rekla kaj takega v svojem obupu. Natančno se ne spominjam besed, le to vem, da tedaj nisem bila odgovorna za vse, kar sem obljubila. Kdo more reči, da moj strah sploh ni bil pretiravan. Polde ni bil tako hudo bolan, kakor sem mislila in bi bil vseeno ozdravil.”

“Tudi brez božje pomoči? To je kar ste hoteli reči, ali ne, gospa Kolnik.” Redovnik je vzel tobakiro iz rokava in jo nervozno potresel. “Gospa Kolnik, nikar ne bodite nehvaležni Bogu in ne pozabite, če ne izpolnite svoje obljube, vam bo na kak drug način pokazal, da ste odvisni od njega. Vi in vaš sin sta odvisna od njegove volje.”

“Za božjo voljo, kaj govorite, pater? Ne morem poslušati takih besed; strašne so!” Da da večji povdarek svojim besedam, si zatisne ušesa.

“Moj odgovor ni prestrog za vaše besede, gospa Kolnik,” jo je zavrnil kapucin. “Mislim samo na vašo srečo in vas svarim, z Bogom se ne morete igrati.”

“Toda, gospod, saj tega nočem. Saj ne maram zlorabljati Boga; jaz vem, kaj je moja dolžnost.”

“Vaša dolžnost, vaša sveta dolžnost je to, da ne ovirate sina, če ima poklic in da mu pomagate, da postane duhovnik. Ali se hočete izogniti tej dolžnosti? In zakaj? Vi ste katoličanka in veste, ali vsaj morali bi vedeti, da ni vzvišenejšega stanu, kakor je duhovski. Taka družina je posebno blagoslovljena, iz katere vzame Bog sina ali hčer za svojo službo.”

“Da, da, pater; to je vse prav in lepo. Nikdo ne spoštuje dohovnikov bolj, kakor jaz. Iz tega pa še ne sledi, da moram dati jaz svojega edinega sina cerkvi.”

“Gospa Kolnik! Nikdo, najmanj pa še Bog, vas ni silil, da obljubite sina Bogu, če ozdravi; obljubili ste ga prostovoljno.”

Vdova je ponosno dvignila glavo in rekla: “Častiti gospod, tedaj, tedaj, — ko je bil otročiček Polde na smrt bolan, so bile razmere drugačne. Kako danes zaničujejo duhovnike. Listi so polni nesramnih laži o duhovnikih. Še na cesti niso varni pred zasramovanjem. Kako bi bila vse to vedela pred osemnajstimi leti? Mati ima pravico misliti na vse te reči, ko se gre za poklic njenega sina! Moja dolžnost je, da skrbim za svojega edinca in ga varujem pred napadi.”

Redovnik se je nasmejal. “Gospa Kolnik, naš Zveličar ni hotel, da bi duhovniki sedeli na prvem mestu pri pojedini in da bi jih prijazno pozdravljali po javnih prostorih. Veliki duhovnik je rekel: ‘Služabnik ni več, kakor gospodar, če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas.’ Tako je bilo in bo ostalo. Zato jih je Zveličar imenoval svoje prijatelje. Kjer je vojska, so tudi junaki. Ali hočete lepšo krano za svojega Poldeta, kakor je mučeniška?”

Zopet si pe zatisnila ušesa. “Tega ne maram slišati. Še misliti si ne smem, da bi preganjali mojega edinca, mojega ljubljenca in pisali o njem po časopisju. Kdo ve morda bi sploh ne imel moči, da bi vse to prenašal. Ali se ne more zgoditi, ko je že prepozno, da bi se kesal, da je postal katoličan in še od vere odstopil!”

“Sedaj je pa moja vrsta, da si zatisnem ušesa, gospa Kolnik,” je odgovoril pater Krizostom. “Upam, da ne mislite resno, ko tako podcenjujete vero svojega sina.”

“Vseeno, kdo ve, kaj se vse lahko zgodi. Polde je pa tudi tako rahlega zdravja. Tako nežen in občutljiv je in v šoli se nič ne odlikuje od svojih tovarišev.”

“Če stori svojo dolžnost, lahko vse drugo prepustite Bogu. Ali še ne veste, da si Bog izvoli slabotne in daje posebne milosti ponižnim?”

“Neusmiljeni ste pater,” je zastokala. “Jaz sem mati Poldetova in imam prvo pravico do njega. On je vse, kar imam in moj edini dedič; skrbeti mora tudi, da ne izmrje rodbinsko ime. Zavaljo raznih vzrokov bom že dobila odvezo od obljube in tudi cerkve ne bom pozabila.”

“Gospa Kolnik, Bog hoče pokorščino namesto darov. Vašega sina kliče v duhovski stan, to je gotovo.”

“Pater, rajši —”

“Vašega sina poznam že več let. Tudi njegov profesor pravi, da ima poklic za duhovski stan. Bog ga hoče, Bog ga kliče, ker ga je odločil za duhovnika od začetka.”

“Pater, veliko bom darovala cerkvi —”

“Božja volja je prva reč. Božja volja mora odločiti, gospa Kolnik. Če bi ne imel poklica, bi ga nikdo ne silil in vaša obljuba bi vas ne vezala več.”

Žena je vila roke v obupu. “Ne morem; nočem dati svojega edinca. Saj ne bo cerkev ničesar zgubila. V Chicagi sem —”

“Dobra žena, Bog ga kliče!”

“Ko sem bila v Chicagi, sem videla lepo svetilko, večno luč — prosim, pater, nikar ne ugovarjajte, dokler ne skončam. Umetniško de-

lo je. To svetilko sem kupila. Na ekspresnem uradu je. Kar pošljite nekoga na postajo, da jo pripelje. Vaši cerkvi jo hočem darovati in zraven še dati denar za olje.”

Redovnik je vstal. Oči so se mu iskriale in nagovoril jo je slovesno:

“Gospa Kolnik, Bog ne zahteva od vas mrtvih darov, ne zlata in srebra, ampak vašega sina, v katerem bo gorel plamen gorečnosti in čednosti, kakor živa luč v razsvetljenje človeštvu.”

“Pa še zlat kelih bom dala,” je dodala žena; skoraj sama ni vedela, kaj je govorila.

“Žena, Bog noče nobenega keliha od vas, ampak vašega sina za duhovnika. Mislim, da sem vam vse povedal, kar je treba. Pošljite nazaj luč, ne smem je sprejeti. Boga se ne odkupi in ni dobro vstavljati se njegovi volji. Obljubili ste mu sina, ko je bil na smrtni postelji. Bog je sprejel vašo ljubo, ga ozdravil in vsejal v njegovo čisto in možato srce duhovski poklic.

Ne bodite nehvaležni in ne prelomite obljube. Pomagajte, da se izvrše božji načrti. Vaša sreča in sreča vašega sina zavisí od tega. Če odpoveste pokorščino — jaz vas ne bom sodil ali prerokoval. Svarim vas pa v imenu božjem, ne prelomite obljube.”

“Zbogom, pater Krizostom,” je rekla jezno ter odšla.

V cerkvi svetega križa, kjer je vladal mir in tišina, tam je klečal Leopold, zatopljen v molitev. Bil je okrog dvajset let star, visok in šibek, morda prešibek za njegova leta; njegov obraz je bil blede in inteligenten, v tmíni doli pod korom bi ga človek še ne opazil ne. Tu je prijateljsko razlagal Zveličarju svojo željo izza otroških let, kako čaka in želi leta in leta, da postane duhovnik. Čutil je, da bo srečen le v tem stanu.

(Dalje sledi.)

Sv. Janez, ljubljenec Jezusov.

Razno

Slovincem v Frontenac, Kansas in okolici.

Od torka večer 20. aprila do nedelje 25. aprila bode v cerkvi presv. Srca sv. misijon za Slovence.

Vsi Slovenci se uljudno vabijo, da se tega sv. misijona udeležijo v obilnem številu.

Sv. misijon ni nič drugega kakor navadna poljudna predavanja o najvažnejših vprašanih človeškega življenja, človeške sreče in človeškega namena.

Sv. misijon je klic našega Boga, človeški duši, človeškemu srcu, kot resni opomin na pot življenja.

Kakor dober in ljubeč oče vzame ljubljene sina večkrat k sebi in mu govori od srca do srca, ali kakor pravimo "med štirimi očmi," tako dela Bog s katolikom pri sv. misijonu.

Res, važni in veliki čas! Za milijone ljudi je bil čas. sv. misijona odločilen za njih časno, po tudi večno srečo.

Ves vspored sv. misijona se bode oznanil prvi večer.

Rev. Father Philip S. O. S. B.
župnik.

Vaš cenjeni list "Ave Maria" me vsakokrat, kadarkoli pride jako razveseli z lepimi koristnimi, in podučljivimi rečmi, katerih je zmiraj poln in ktera so zares neobhodno potrebna za vsakega vernega in naprednega kristjana. Škoda da vsak dan ne pride! Vem, da veliko ljudi se zgovarja, da nimajo časa za branje. Pa to menda ni res, kaj? Saj mi ne vzame še eno uro časa, da ga celega prečitam.

Upam, da ni slovenske naselbine, ne slovenske hiše, in ne slovenske družine v Ameriki, da bi ne dobivala tega krasnega "poslanca". Sploh vsaka slovenska napredna krščanska družina bi mogla biti na njega naročena. Kako daleč od pekla in vic se more misliti tak človek, kateri Boga, vero, duhovščino, in katoliške časopise in knjige zaničuje?

"Široka je pot, ki pelje v pekel, pa ozka je steza, ki pelje v nebesa." Morda tudi ti divjaš po tej široki cesti v pekel. Si se že morda naveličal Boga gledati in uživati, katerega hudiči sami hrepenijo uživati in gledati? Oni bi se radi spokorili, ko bi se mogli, nimajo več priloženosti. Nek opat, Jordan po imenu, je hudobnega duha pri izganjanju iz obsedenca vprašal, kaj bi on storil, če bi mu Bog dal priliko se spokoriti. Hudič mu pa odgovori, da bi se pustil od sedaj do sodnjega dne mučiti na najstrašnejši način, samo da bi smel vsaj za tri tedne Boga gledati.

"Kako pa more to biti?" ga vpraša Jordan ves začuden.

"Neumnež!" mu reče hudoben duh. "Misli si biser, tako velik kakor gorčično zrno. Ta biser ima v sebi vse zemeljske

barve in kristale. Primerjaj ta biser s solncem in videl boš, kateri se bolj svetli. Pomisli si, kako svetel je krasen je Bog, kateri je milijonkrat svetlejši in lepši od solnčnih barv."

Stefan Mohorko.

"Catholic Big Sisters" je ime veliki organizaciji katol. ženstva, katero je ustanovil nadškof Hanna v San Frisco. Organizacija ima namen biti zašlim ali padlim dekletom "big sister," "starejša sestra." Šle bodo po plesnih dvoranah, moving pictur-jih in vogalih in kjerkoli ima hudič svoje hlapce nastavljene, da preže na nedolžne žrtve in jih zapeljavajo. Enako bodo zastopali pred sodiščem vsa obtožena dekleta in jih skušale moralno dvigniti po prvem padcu, ter spraviti na pravo pot nazaj. Po prvem padcu je še čas za vrnitev. Dobra "big Sister" "starejša sestra" lahko z lepimi besedami, z vpljivanjem silno veliko doseže pri takih revicah.

V Bradley, Ill. živi nekako 40 slov. družin, ki so v veliki večini jako dobri in verni katoličani. Malo je slov. naselbin po Ameriki, kjer bi vladal med rojaki tako dober duh, kakor v Bradley. — Za velikonoč so imeli tam Rev. K. Zakrajška O. F. M. ki jih je spovedal in imel za nje božjo službo.

V soboto večer 20. marca so imeli pridigo in litanije in spoved in 21. marca zjutraj ob 7. uri sv. mašo, med sv. mašo pridigo in skupno sv. obhajilo. Duhovnik je kanadski francoz, Rev. Primeran, ki ima še tri brate duhovnike in dve sestri redovnici, jako goreč in delaven gospod.

V Sheboyganu, Wis. so imeli 13-urno pobožnost za sv. Jožefa. Bil je tam Rev. Jeronim Knoblehar O. F. M. ki je pomagal spovedovati.

V Jolietu, Ill. so imeli 40-urno pobožnost za praznik sv. Jožefa. Slovesne pridige je oskrbel Rev. Venceslav Šolar O. S. B. profesor v Kolegiju sv. Bede v Peru, Ill.

V Pittsburg, Pa. je umrla č. sestra prednica pri slovenski šoli. Umrla č. sestra je bila blaga žena in izborna učiteljica. N. v p.!

La Salle, Ill. — O say, čestitati Vam moram da ste naš priljubljeni list "Ave Maria" tako povečali in z slikami ozaljšali. Veste kaj, imenitno ste nas iznenadili!

V prvi številki letošnji berem, da bode priobčevali v listu razne šale in zabavne stvari. To ste zopet pravo pogodili. V vsaki številki lista naj bi bile če mogoče, kake izvrstne smešnice to na-

šim ljudem ugaja; zlasti bode to nagnilo naše mlačneže in tudi socialiste da bodo pogledali v list "Ave Maria." Zraven tega jih bode še gnala radovednost kaj je še drugega pisano v listu in tako se bodo začeli s časoma zanimati za list tudi ti naši revni zaslepljenci, kar jim bode edino le v korist ker marsikateri bode izpoznal svojo zaslepljenost.

Dal Bog, obilo blagoslova pri Vašem trudopolnem delu!

Mihael F. Kobal.

Seminole, Pa.: — Prosim priobčite teh mojih par vrstic v vašem priljubljenem mi listu "Ave Maria", ker je tako dober oznanjevalec božje besede in je tako potreben nam vsem Slovincem, vzlasti pa po naselbinah, kjer nimamo Slovenskega duhovnika kot smo na pr. mi tukaj na Seminole, Pa. Nas je par Slovencev, nekaj Poljakov in Slovakov, pa hvala Bogu, imamo svojo cerkev. Sem prihaja opravljat službo božjo angleški duhovnik in je jako dober dušni pastir. On nam dobi vsako leto dvakrat slovenskega duhovnika, da lahko opravimo vsi sv. spoved, za Božič in za Veliko noč. Zato mu izrekam vso čast in zahvalo. Zato bi jaz priporočil list "Ave Maria" vsakemu Slovencu v Ameriki. Kdor bode čital ta list, in ako bode to držal, kar tu čita ne bode imel nikdar prepira ne v hiši ne med sosedi in s policijo tudi ne bode imel nikdar opravka. Jaz sem vesel, da ga nimam in želim, da bi se letos še bolj razširili in mu želim veliko novih naročnikov.

Anton Kočever.

Darovi za Rev. Simon Lampe o. S. B.

Jože Oblak 2.00, Neimenovan 1.05, G. Nemanič 1.00, VI. Brojri 1.00, Pavlič 1.00, Schweiger 1.00, Korelec 1.00, A. Gornik 1.00, J. Skala 1.00, A. Stefancic 1.00, J. Stonic 1.00, J. Zobec 50c, J. Tanko 50c, J. Ercul st. 50c, J. Peca 50c, Jože Brula 50c, G. Zupančič 50c, Jože Stepan 50c, J. Cvetan 50c, J. Ercul 50c., J. Miklič 50c, M. Vesel 50c, Jan Stepan 50c, F. Plontan 25c, J. Zalar 25, M. Stepan 25c., St. Ahcin 25c, Fr. Sporar 25c, P. Sporar 25c, Fr. Rus 25c., J. Jamnik 25c, Fr. Oblak 25c, K. Jaksa 25c, M. Mihelic ml. 25c, M. Nemanic 25c, J. Lunder 10c, A. Ercul 10c.

Vsi v Soudan, Minn.

DRAGI OTROCI.

Že dolgo se nismo videli, kaj ne? oziroma povejmo resnico, toliko ste imeli vi povedati, da jaz sploh do besede prišel nisem.

Danes pa, otroci, dajte še meni mal prostorček, da še jaz kaj povem.

Veste, otroci, ljubi maj je tukaj. Vaš Father že premišljuje kako bode okrasil šmarniški majev oltar.

Kaj pa vi, otroci? Ali kaj mislite na mesec maj?

Sure! Vse povsod imamo še sneg in mraz in zimo. Kdo bi mislil na maj?

Vendar pa ne pomaga nič. Zima že kima! Solnček se že poredno smeje izpod nebes tej stari zimi, ker jo bode kmalu zadavil, kajti lepa spomlad je že pred durmi in predno bode maj tukaj bode že tudi zime konec.

Kaj bomo pa naredili letos za šmarnice?

I, kaj? kakor lani in vsako leto! Naredili bomo žive šmarnice in vsi otroci bomo stopili skupaj in ustanovili "Marijin vrtec" in vsako jutro bomo vsi otroci v cerkvi okrog šmarnic in vsi bomo šli skozi cel mesec vsaki dan k sv. obhajilu. Tako bodo naša sv. obhajila kakor lepe zlate cvetlice okrog naše mamice Marije.

Hura! Otroci! Koliko izmed vas jih bode prišlo letos v Marijin vrtec?

Prepričan sem, da vsi!

In sicer bomo letos posebne prošnje predložili našim materim Mariji.

In te prošnje bodo za vsaki dan maja te le: 1. za spreobrnjenje vseh onih naših Slovencev, ki so odpadli od vere in Jezusa in Marijo sovražijo. 2. za našo sv. katoliško Cerkev. 3. za našega sv. očeta. 4. za naše duhovnike. 5. za naše čč. sestre. 6. za naše šolarčke. 7. za naše stariše. 8. za naše bratce in sestrice. 9. za našo lepo U. S. A. 10. za našo Jugoslavijo. 11. za našega strička. 12. za to, da bi se veliko izmed naših dečkov oglasilo, da bi šli v College učiti se za duhovnika. 13. da bi se veliko naših deklic oglasilo, da bi postale sestre. 14. za duše v vicah. 15. da bi bli vsi naši otroci pridni in ubogljivi.

V prihodnji številki Vam bom pa po-

vedal, za kaj bomo prosili Marijo od 15. maja dalje. Le pogledjte v list.

Pa še nekaj bomo storili.

Kaj mislite, kaj. Guess!

Vsak bomo skušali enega naročnika pridobiti za list "Ave Maria". Ali ne, otroci?

Tako otroci, sedaj imate pa dosti dela: hoditi k sv. obhajilu, iskati novih naročnikov in reševati uganjke.

So long, Children!

Vaš Striček.

Chisholm, Minn. — Mama mi je rekla: "Joeie, ker si tako smart boy, pa reši to uganke o 20 ljudeh in 20 dolarjih. In precej sem se spravil na delo. Eno uro sem tuhtal in gruntal, in nazadnje sem jo pogodil. Po slovensko gre še dokaj grampavo. Zdaj Vas pa lepo pozdravim. Good bye. — **Joseph Lipovec.**

Johnstown, Pa. — Tukaj tudi pošiljam rešitev uganke, ki jo je Vam poslal Anthony Strniša. — **Antonia Pristavec.**

North Chicago, Ill. — Takoj ko dobim v roke Vaš list "Ave Maria," se razveselim. Najbolj pa me je razveselila zadnja številka, ker vidim, kako lepo darilo je namenjeno tistemu, ki dobi dva naročnika. Takoj sem šla na delo ter dobila dva naročnika. Upam, da mi o priložnosti pošljete darilo. Vam udana **Mary Ogrin.**

Cleveland, O. — Tako se mi dopade Vaše darilce. Zato Vam precej pošljam dva naročnika — mamo in ateja. Prosim rezit in prezent. Vas pozdravim. Za odgovor Vam pošiljam 2c. stap. Če ni kaj prav, bomo popravili. Samo pišite. — **Ludvik Vesel.**

North Chicago, Ill. — Jaz sem učenka 7. razreda in sem 13 let stara. Naznam Vam, da sem rešila uganke, ki io je da'la Jennie Grimšič. Ostanem Vaša **Frances Pustavrh.**

Cleveland, O. — Jaz sem učenka četrtega razreda ter hodim v St. Lawrence's School. Stara sem 10 let. Sedaj že cel mesec ne morem v šolo. Nesreča me je zadela. Na šolskem yardu sem si nogo zlomila. Srčen pozdrav. — **Albina Jančar.**

Draga Albina! Zelo žalostno novico mi sporočaš. Zelo mi je hudo, da te je zadela tako huda nesreča. Prosi lepo lju-

bo Mario za ljubo zdravje, in tudi jaz se te bom spominjal v molitvi. — **Tvoj Striček.**

Cleveland, O. — Najprej Vas lepo pozdravim. Novo uganke sem rešila, in mislim, da prav. Zadnjič sem pozabila poslati stamps, in nisem nič dobila. Ko pridem iz šole, pa najprej pogledam, če je kje "Ave Maria." Good bye. — **Gertrude Mauer.**

North Chicago, Ill. — Dobila sem Vaše darilo in se Vam lepo zahvalim zanj. Tu vam pošljam pesmico. Glasi se:

Fantič na polj' stoji — briše solze iz oči. — Kroglja prileti — fantič obleži. — Marija mimo gre — prime ga za roke: — Fantič le gori vstan — greva za Jezusam. — Kako bom jaz gori vstal — ko imam tak reven stan — Dober je revni stan — izvolil ga Jezus sam. —

To je vse, kar Vam pišem. Prosim, pošljite kmalu list "Ave Maria," ker ga tako rada berem. — **Ana Pustavrh.**

North Chicago, Ill. — Najprej Vas lepo pozdravim. Jaz sem rešil uganke, ki jo je dal v "Ave Maria" Anthony Strniša. Tukaj je. Drugikrat Vam pišem kaj več. Z Bogom! Vas pozdravlja — **Mathew Strniša.**

North Chicago, Ill. — Našla sem v "Ave Maria" uganke, ki jo je dal v ta list Anthony Strniša, ter jo rešila. Z Bogom! — **Antonija Hladnik.**

Collinwood, O. — Pošiljam Vam naročnico za "Ave Maria," ki se steče meseca maja. Pošiljam Vam pet dolarjev. Če je kaj več, naj bo za dar. Eno novo naročnico sem dobila za list "Ave Maria," in sicer za pol leta. Jaz hodim v šolo "Marije Vnebovzete," sem stara 12 let ter hodim v šesti razred. Vas srčno pozdravljam — **Mary Primc.**

Prav lepo se ti zahvaljujem za poslano. Le še zanprej si prizadevaj tako, na boš vseh Bogu in ljudem. — **Tvoj Striček.**

Cleveland, O. — Še jaz pošljam eno uganke, da si boste tudi Vi z njo malo belili glavo. Tukaj je:

Jaz sem vjela ribo. Glava je bila dolga 8 palcev; rep je bil tako dolg kakor glava in pol telesa, in telo je bilo tako dolgo, kakor rep in glava skupaj. Kako dolga je bila ta riba?

Bom pa vdrguč malo novic povedala. — **Emma Devey.**

Pittsburg, Pa. — Tu Vam pošiljam rešitev uganke in Vam voščim vesel god, da bi nam še mnogo let živeli in ubijali red roches, katerim so temna cerkvena vrata. — **Matija K. Cvetič.**

Joliet, Ill. — Jaz sem učenka St. Francis Academy, sem štirinajst (14) let stara in sem v prvem letu High School. Tukaj Vam pošiljam rešitev uganke, Ivanetičove Agnes. To je moje prvo pismo. To je vse. Good bye.

Katarina Gasperich. 305 Jackson, St.

Sartell, Minn. — Dragi striček: Zadnjič ste se zmotili. Jaz sem vam dobila novo naročnico in rešila zastavico. Vi ste pa zapisali Agnes Hlebajna. Ta je le naročnica, ki sem jo dobila jaz. Ona

je žena. Ni rešila zastavice, ker to je le za otroke našega strička veselje. Lep pozdrav Vam pošiljam jaz in cela naša družina. Vaša **Anica Bernik**.

Veš Striček, ne bodi huda, zakaj, nezmojljiv ni noben človek. In če sem se zmotil jaz, mi ne zameri, in s tem naj bo popravljena tista neljuba pomota. Tvoj Striček.

Cleveland, O. — Tukaj Vam pošiljam rešitev uganke Antona Strniše. Vaša **Frances Cimperman**.

Cleveland, O. — Dragi striček: — Tukaj Vam pošiljam uganko iz "Ave Maria". Prosim, odpišite, kakor hitro morete, če je pravilno rešena. — **Jennie Zupančič**.

Cleveland, O. — Zopet sem prišel na kornar, da bi tudi drugim čitateljem Ave Maria naznanil, kako pri nas obhajamo postni čas. Vsako sredo in petek imamo sv. križev pot in zraven tudi lepe pridige. Vsako nedeljo je za nas otroke sv. križev pot. Društvo Najsvetejšega Imena — otroški oddelek — kamor spadam tudi jaz, bo imelo skupno sv. obhajilo 14. marca. Hej, hej, pa se nekaj za Strniševega Tončka. Z njegovo uganko sem si moral tako beliti glavo, ali rešil sem jo pa le. Z Bogom, dragi striček! — **Thomas Mervar**.

Waukegan, Ill. — Dragi Striček: Jaz sem učenka četrtega razreda in hodim v šolo Matere Božje. Stara sem 12 let. Dala bom \$2.00 za list "Ave Maria" in bom Vaša naročnica. Z Bogom, dragi Striček! **Anna Rep**.

North Chicago, Ill. — V začetku Vas lepo pozdravim in Vam želim vse najboljše. Bom pa šla malo okoli, če bo mogoče dobiti novega naročnika za Ave Maria. Veseli me, da smo dobili "Ave Maria" in "Edinost". Vzeli smo vsak en list v roke ter z veseljem čitali, posebno pa "Ave Maria". Dragi Striček, kadar boste hodili po North Chicago, pa se malo ustavite pri nas. Z Bogom. Vas pozdravljajo tudi stariši. **Ivanka Setničar**.

North Chicago, Ill. — Dragi Striček: Jaz sem učenka petega razreda in sem dvanajst let stara. Uganila sem vse tri uganke. Pišem prvič, dragi Striček. Drugič kaj več. Z Bogom! — **Ana Dolenc**.

North Chicago, Ill. — To je moje prvo pismo, ki Vam ga pišem. Jaz sem učenka šestega razreda in hodim v šolo Matere Božje v Waukegan, Ill. Uganke, ki jo je dala Jennie Grimšič, sem rešila. Vas pozdravljam in ostanem Vaša **Mary Velkovrh**.

Baraga, Mich. — Nar prvo vas lepo pozdravim v imenu Jezuščka dam vam znat da sem vidla mamob prebirat list "Ave Maria" in sem videla kolko vam drugi otroci pišejo tudi jaz vam pišem da sem bila na Xmas k svetemu obhajilu zmojo mamob veseli me ta list Ave Maria bom ga tudi jaz prebirala dam vam znat da hodim v 5 grejt v šolo tu vam pošljam kar premorem en mal dar in jast želim od vas en Xmas prezent maliga jezuščka ako vas je vola pošlite

mi jast nebom pozabila za vas y molitvi. moj pozdrav **Angela Ellenich**.

p. s. neznam še dobro pisat po kranski pa bom se ze naučila in vam bom več krat pisala gutbay.

Draga Angelica: Jako me veseli, da si tako pridna. Le še večkrat mi piši. Jezuščka si pa mislim že dobila, katerega sem ti takoj poslal. Tvoj Striček.

North Chicago, Ill. — Jaz se moram tudi oglasiti, da sem rešila uganke. Z Bogom! **Antonija Hladnik**.

Cleveland, O. — Vi ste pa res 'kunštni.' Dobite nalogo, pa jo kar lepo na Corner denete, da si moramo potem mi beliti glave. Pa nič zato. Saj imamo mi otroci radi kaj takega, posebno, ker dobimo še nagrado za to. Jaz sem prav vesela Vašega darila in se Vam tudi lepo zahvalim zanj. Zdaj pa poglejte, če sem prav rešila uganke. Tudi Vam pošljam naročnino za "Ave Maria" za eno leto. Če mi boste dali darilo, Vas prosim, da mi pošljete slovenski molitvenik, da se bom še bolj naučila po slovensko. Vas pozdravlja Vaša **Rose Glavič**.

Joliet, Ill. — Najprvo Vas lepo pozdravim. Sprejmite moje prvo pismo, ki ga Vam pišem. Hodim v sedmi razred slovenske šole sv. Jožefa. Ko sem danes videla v Ave Maria uganke, sem se jih lotila ter rešila eno. To Vam piše **Josephine Judnič**.

Pittsburg, Pa. — Da Vam ne naredi Jos. Drašler sivih las na glavi Vas kar z veseljem rešim te nevarnosti. Tukaj Vam pošilčam mali dar iz svoje "banke." Good bye, striček! **Barbara J. Cvetič**, učenka 4. razreda na St. Marq's School, stara devet let.

DAROVI ZA "AVE MARIA".

Mrs. Fanny Slapničar, Forest City \$1.00
Mr. Jožef Utroša, Montague \$1.50
Mr. Štefan Jenko, Oakdale, Pa. \$2.00
Bedling, Pa. — Mrs. M. Skender \$5.00
Caumet, Mich. — Ani Likovič .. 50c

New Duluth, Minn. — Zahvalim se presvetemu Srcu Jezusovemu, Mariji in svetemu Jožefu za uslišane prošnje

Mrs. Frances Strle.

Johnstown, Pa. — Dolžnost me veže, da se zahvalim blaženi Devici Mariji za večkratno uslišano molitev in da nas je ljubi Bog obvaroval pred influenco. Zato v imenu vseh Marijinih častilcev rečem: Češčena Marija, milosti polna. Tako naj odmeva od jutranje zarje do poznega večera.

Antonija Pozin.

Braddock, Pa. — Zahvalim se presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu ter sv. Družini za pomoč, ko sem bila nevarno bolna.

Mary Žefran.

Chicago, Ill. — Mrs. J. Petrovčič se prisrčno zahvaljuje za milost ozdravljenja moža Mr. J. Petrovčiča in v znak syoje hvaležnosti daruje \$10.00 za podpo-

ro listu "Ave Maria."

Cleveland, O. — Spet nas je obiskala letos huda bolezen influenza. Pa po priprošnji ljube Matere Marije smo zopet vsi zdravi. Kakor sem obljubila se tisočkrat zahvaljujem jaz in moj mož za ozdravljenje presv. Srcu Jezusovemu in ljubi Materi Mariji.

Angela Perušek.

Canonsburg, Pa. — Obljubila sem, da dam listu "Ave Maria" ..... če me usliši Marija in sv. Anton v veliki nesreči, katera nam je pretila 29. februarja in res je bila odvrnjena. Zato se srčno zahvaljujem za to veliko milost.

Mary Bevc.

Worcester, N. Y. — Tukaj pošiljam .....v zahvalo za zdravje v čast Mariji brezmadežnega spočetja, da mi je podelila še ljubo zdravje.

Agnes Tavžel.

Herminie, Pa. — Srčna zahvala Mariji Pomočnici Kristjanov za zdravje moje in mojega moža. To sem obljubila in sedaj to obljubi izpolnjenjem in pošiljam kar sem obljubila in moja želja je, da bi vsaka Slovenka imela tega dobrega prijatelja v hiši "Ave Maria".

J. Jan.

Eveleth, Minn. — Pošiljam vam pet dolarjev za "Ave Maria" v dar, ker bila sem na smrtni postelji in prosila sem Marijo za zdravje moje, pa mi je pomagala h zdravju, da sem zdaj dosti boljša. Se ji prav lepo zahvaljujem in je ne bom nikoli pozabila. Še kadar koli sem jo prosila, sem bila še vselej uslišana.

Terezija Jeran.

Barberton, O. — Zahvalim se Roženovski Materi Božji za uslišano prošnjo **Mary Znidaršič**.

Zahvalim se Ti, o Marija, da je moja ljubljena žena srečno prestala operacijo.

Anton, Hovenec, Cleveland, O.

Brooklyn, N. Y. — Zaobljubila sem se Presvetemu Srcu Jezusovemu in Materi božji, da se bom zahvalila v listu "Ave Maria", če se povrne zdravje mojemu možu in moji hčerki, in res bila sem vslišana.

Hvala Bogu!

Katie Schutte.

Ely, Minn. — Zahvaljujem se Mariji Sedem Žalosti za uslišano prošnjo in prosim še za milost popolnega ozdravljenja.

Anna Nosan.

Forest City, Pa. — Zahvaljujemo se presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Sv. Jožefu in Sv. Antonu Padavanskimu, za uslišano prošnjo in še prosimo za milost popolnega ozdravljenja.

Družina Svete.

Moja hčerka je bila bolna. Le malo je bilo upanja, da bi zopet okrevala. Priporočila sem se Srcu Jezusovemu, Devici Mariji in sv. Antonu. In hvala Bogu, hčerka je popolnoma okrevala. Zatorej izpolnim svojo dolžnost.

Marija Zbašnik, Ely, Minn.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovencom priporočam svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago — zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St. Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Spomladanski izpuščaji

so zelo neprijeten kinč in povzročajo skoraj neprenašajoče bolečine in trpljenje. Poznani so vsled svojih srbečih lastnosti in vsled trdovratnosti za zdravljenje. To povzroča nečista kri. Očisti kri potem vporaba

Severa's Blood Purifier

(Severovega Kričistilca), ki je priznan kot regulator sistema ni pomaga naravi v izločevanju nečiste kri ter tako odpravi mehurje, rane, izpuščaje, prišče in splošno hiranje. Poskusite ga. Naprodaj v vseh lekarnah. Cena \$1.25 in 5c davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporočam vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic i. t. d.

Priporočam se tudi vsem slovenskim društvom ri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

BRAT!

Ali si že kdaj pomislil, da je tvoja dolžnost pomagati tvojim dragim v stari domovini?

Ali si že kdaj pomislil, kako veliko dobro delo bi ti storil, ako bi ti naročil list "Ave Maria" in "Edinost" tvojim starišem, ali bratu, ali sestri, sorodniku ali prijatelju.

Kaj bi se tebi poznalo \$5.00. Tvoji dragi pa bi dobivali tako krasna lista kakor je "Ave Maria" ali "Edinost" skozi celo leto!

Zato naroči vsaj en list in storil bodeš delo usmiljenja in imel bodeš zavest, da si storil dobro delo v obrambo sv. vere!

V zalogi imamo, še nekaj sto Koledarjev "Ave Maria". Ali ni to krasna knjiga? Zato naroči še en Koledar za Tvoje drage v stari domovini. Pošli nam naslov, tvojih sorodnikov komur želiš poslati Koledar in 60., lahko pošlješ v znakmah in mi bomo poslali Koledar v staro domovino. Premisli, da so naši dragi v stari domovini v takih razmerah, da si ne morejo kupiti knjige ali časopisa. Pomagaj jim ti, tu imaš krasno priložnost. Nikar jo ne zamudi!

Piši še danes na:
"Ave Maria" in "Edinost"
1847 West 22nd Street,
Chicago, Ill.

Zaloga Slovenskih in Angleških molitvenikov.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10- ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje projadalne in najbolj založene z različnimi blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in polniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:
Bell: Rosedale 1881. O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK
6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnega sistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

